

THEODORI BEZAE VE-
ZELII POEMAT A.

L V T E T I A E.

*Ex officina Conradi Badij sub prelo Ascensiano, è
regione gymnasij D. Barbaræ.*

M. D. X L V I I I.

Cum privilegio senatus ad triennium.

Vos docti docta præcingite tempora lauro:
Mi satis est illam vel tetigisse manu.

THEODORVS BEZA VEZELIVS

Melchiori Volmario Heluetio præceptori suo S. P. D.

ET SI totum hoc scribendi genus à multis & grauius & eruditis hominibus reprehendi solet, nūquam tamen hoc à me potui impetrare, ut in eo excolendo operam aliquam nō ponerem: siue ita cogente animi impetu quodam, siue quòd hanc exercendi styli speciem nunquam uel ineptam uel inutilem esse putauī. Ad hæc accessit grauissima iudicij tui auctoritas, quæ quidē unatantū apud me potuit, ut simulatque ex ijs literis quas ad me Tubinga dedisti, hæc nostra intellexi tibi & Ioa-chimo Camerario mirum in modum probari, nihil habuerim antiquius, quàm ut ea in unum uelut corpus congererem: ratus nimirum in eo me à sanis hominibus reprehensum non iri, in quo uestram sententiam atque suasionem sequutus essem. Adhibitis igitur in consilium amicis, quorum & ingenium & iudicium in huiusmodi rebus singulare sæpe iam antea expertus eram, decerpis̄que demum his paucis uersibus, qui & minus inculti & paulò uelut maturiores uisi sunt, hunc tandem libellum confeci. Quem ego quidē etsi ab initio nemini dedicare constitueram, quod leuius quiddā esse uideretur quàm ut ullius uel infimi hominis nomen præferre deberet, mutato tamen consilio, tibi commendare non dubitauī, partim ut eius rei patrociniū suscipias, cuius tu mihi author fuisti præcipuus: partim uerò ut, quum uni tibi plus debeam quàm cæteris omnibus, meam erga te obseruantiam aut potius pietatē hoc munusculo testarer. Nec enim deerant permulti, quos uel dignitatis gratia, uel affinitatis, uel amicitia, possem deligere, quibus etiā

a. ij.

hoc qualecunque officij genus non ingratum uideri potuisse scio. sed ij si cognoscēt que tua in me consistunt beneficia, non dubito quin Volmarium quamuis externum hominē, sibi præferri debuisse fateantur. Quod siquē in nobis uel artem requisieris uel naturam, per me id illis uerò facere licēbit, dūmodo id omne quod in me fuit, præstitisse me intelligant: nec tamen ab ingenio uel diligentia tam parum posse, ut istis longe maiora, & studioso homine digniora non audeā polliceri. Vale. Lutetiæ, VII. CAL. IUL. qui dies est mihi natalis.

ERRATA.

pag.	ver.		
18.	2.	pūs:	pūs?
22	30	uirtus fallax:	uirtus, fallax
23.	15.	Antonij	Antoni
24.	4.	est platea?	platea est?
27.	12.	Candida,	Candida?
28.	2.	dicam,	dicam?
35.	14.	illius	ullius
33.	28.	Nymphas	lympas
34.	23.	sex uersus quorū hæc sūt initia, Fallor, Dissimilēmq̃, vel quod, Et tibi, vel quum, Displicuit. Lege hoc ordine, vel quod, Et tibi, vel quum, Displicuit, Fallor, Dissimilēmq̃.	
44.	17.	fuit?	fuit.
55.	29.	consensura.	conscensura.
59.	20.	Isse	Esse
61.	17.	In eandem.	IN PHILÆNV M.
87.	8.	Beχæi.	Beſæi.
87.	10.	ô tenelle!	ô tenelle
69.	17.	sterilem:	sterilem
99.	6.	Margareta	Margareta, et sic deinceps.

5

THEODORI BEZÆ VEZELII
POEMATA.

EX SYLVARVM LIBRO.

DESCRIPTIO P. DECII
cujus patris, qui se COS. deuouit pro
legionum salute, bello cum Latinis ad
Veserim gesto: De quo Lilius lib. 8. ab
Urbe cond.

SYLVA PRIMA.

AM Romana acies uerti, iam cedere læuo
I Cœperat in cornu uirtus Romana, nec ullum
S ubsidium est, retroque omnis spes lapsa referri,
Quum geminas Decius tendens ad sidera palmas,
Quod ruitis? dixit, quod uirtus prisca recessit?
Vnde fuga hæc? unde iste timor? uos cedere notis
Hostibus, et toties uictis dare terga Latinis?
At moueat iurata fides, sanctique Senatus
Imperium, moueantque foci, moueantque penates.
Dixerat. interea premit undique feruidus hostis:
Deserta fugiunt trepidi statione Quirites.
Ille autem intrepidus, quos Consul sistere uoce
Non potui, dixit, reuocabo morte: sacrati
Me dudum hoc Vates monuere, iecitque recisum.
Ergo age sacrorum ô custos, concepta profare
Carmena, Romanis Consul sit uictima, nostro
Sanguine quaeratur uictoria, sanguine nostro
Placentur sæui Mânes, placetur Erynnis.

a. iij.

Mox igitur prætextam armis imponere iussus,
 Velatusque caput, mento que innixus, & imis
 Subiecto pedibus telo, imperterritus heros
 His se deuouit uerbis præfante ministro:

Iane, & tu custos Capitoli Iuppiter, audi,
 Et gemini Romæ authores, Manorsque Quirinæque,
 Et reliqua in nostris notissima numina fastis.
 Vos etiam ô Manes, Decium hæc audite precantem:
 Si qua premit patriam inuidia, & nunc uincere Romã
 Crimina si qua uetani, tandem deponite, quæso,
 In nudiam ô Diui, Decius luat omnia solus.
 Seruetur patria incolumis, pulsoque Latino,
 Sublimes ducant Romani ex hoste triumphos,
 Interea, Collegæ, aciem, patriãque tuere:
 Indubiam ipse fero mortemque fugamque Latinis.

Desierat, faciem lux protinus occupat ingens,
 Qualis post noctis tenebras quum Thetide Phœbus
 Deserta illustrat splendenti lumine terras:
 Talis hic insiliens in equum sublimis, habenas
 Laxat, & in medios uolat imperterritus hostes.
 Illum fulgentemque armis, cinctuque Gabino,
 Ipse admiratur Veseris, miratur & ipse
 Iuppiter, & læuum tonat. audito omne læti
 Prospiciunt Romani omnes, oculisque sequuntur,
 Atque hominem esse negant Decium. Iam terga Latinus
 Vercit, & aduentu unius mutata repente
 Sors omnis, redeunt acies, animisque receptis
 Instant uictori uicti, tandemque feroces
 Romanus pellit, Decio moriente, Latinos.

MORS CICERONIS, EX LIB.
historiarum Liuij C. XX. & Vitae Plu-
tarchi, & Valer. Max.

S Y L V A II.

Rog' ut uentorum rabiem, pelagique furorem
 E I ndonntum aspexit, satis heu poscitur, inquit,
 Poscitur infelix Cicero: comartite uela,
 Et me uicina mortuorum reddite ripæ.
 S aliat has grates gladijs crepta tuorum
 P atria persolues? moriar, sic numina diuûm,
 S ic uoluere dei, seruata ut Consul in urbe
 T ullius intereat. nec plura effatus, ab imo
 C orde trahem genitus memoratae ad nomina Romæ,
 I mbre oculos, lachrymisque genas impleuit abortis.
 At licet assiduis exercita turba periculis,
 ? nisti lachrymas nauæ tenuere, disique
 O bnixi sæuos pelagi transcendere fluctus,
 O mnia laxarunt iratis carbasia uentis,
 E t tandem incolumem statuerunt litore proram.
 Descendit mæstus Cicero, multoque labore
 M embra trahit confecta senex. simul undique magna
 C ircunstabat herum seruatorum turba, periculis
 N ec nimium stupefacta suis, nec tempore duro
 P ollicitam fractura fidem: pars apparat enses,
 P ars domino assistit, cæcæque ambage uiarum
 L ecticæ impositum ducunt, si fallere sæuos
 A ntoni possint gladios, turbæque sequentis
 E uitare minas. Sic ibat Tullius ille,
 T ullius ille togæ princeps, magnique Senatus,
 a.iiij.

Q uum procul aduentare viros, inimicâque signa
 C onspicit, & stricto mortem procul ense minantem
 P oppilium, cuius quondam seruauerat ipse
 F ortunas, uitâmq; rei, quum libera Roma
 O lim illum audiret, mirareturque tonantem.
 I am quoque sæuus adest, & poscit Herennius hostem.
 Q uid faciat? num forte manus protendat inermes,
 A ut mercede petat ueniam? num flectere uerbis
 D eferri quondam conetur militis iras?
 H æc ætas uirûsque uetant, & pectore in alto
 F ixus amor patriæ, Romæque cadentis imago.
 V ertite, ait, currus, plenis curratur habenis
 I mmeritam in mortem: me pridem nuncia Phœbi
 P oscit auis, cæloque nouum coniungere ciuem
 I uuppiter exoptat. Bruti Cassique beatæ
 V iuice uos anima. quod si non omnia nobis
 F ata nocent, forsân nec nos moriemur multi.
 I am uixi mihi Roma satis, me uita uereri
 A cta uetat nigrae damnosa obliuia mortis.
 O ccidite, at noscunt uenturi cuncta nepotes,
 A E ternamque dabunt morienti hæc funera uitam.
 I mmo (aut fallor ego, & frustra tibi Roma creatus
 A uigur eram quondam) non semper amica fauebit
 A ntoni Fortuna tibi, ciuêsque peremptos
 T empus erit uictrix a te quo Roma repositat.
 M e inuict interea speratum inuisere cælum.
 D esierat. iugulumque parans, immota tenebat
 O ra senex. illum properantem in fata nec ipsi
 A spiciunt equites læti, positoque furore,
 V t nudum uidere caput, canamque senectam,
 V ix tandem inuiti lachrymas tenuere cadentes,

Et penè è manibus gladij cecidère cruentis.
 Vnus torna gerens truculentus Herennius ora,
 D egeneres quid statis? ait. simul ense superbo
 C olla secat, nec adhuc satiatur cæde: scelerstum
 A diunxisse scelus sceleri iuuat. ergò disertis
 A usas Antoni uitam signare tabellis
 C ædit & ipse manus. morientem uidit ab alto
 I nmitus cælo Phœbus, piæque refertur
 N ube caput texisse diu. flere cadentem
 E t flebunt Latia æternum Graiaque Camœnæ.
 F lex animis uerò Pitho (mirabile dictu)
 S ueta illi quondam tum res tum uerba loquenti
 S uggerere, & suauis conspergere neçture linguam,
 V t patuit iugulus, fugiente aufugit amico,
 E t terras, eheu nunquam reditura, reliquit.
 P oppilius uolat interea, truncoque relicto,
 A ntoni portat sæuis spectacula mensis.

N A T A L I A D O M I N I.

S Y L V A I I I.

O ctem alius laudet misero que munus amanti
 N O ptatum attulerit, facilè que ad uota puellam
 P ræbuerit, ueteris foecunda incendia flammæ,
 C æteraque obscœnis olim cantata poëtis.
 A t uos pars equidem cæli non infima uates,
 N ec diuinum animum ad turpes conuertite curas,
 N ec calamos adeo infami exercete labore.
 I ntactas Heliconæ ferunt habitare puellas,
 I 'nque alias ardens, Musis est castus Apollo,

Innupta est Pallas: uestris quæ numina sacris
Sola placent, procul ergo Venus, procul este sælestis
Delitæ pueri, castus tu casta Camænis
Materies, ô Nox, esto, quæ Virginis olim
Vidisti in sacros aperiri uiscera partus,
Viscera quæ cæli tempestatumque potentem
Gestauere Deum, tandèmq; illæsa dedere
Humanis cernendum oculis: tu conscia partus
Prima noui, tu nascentis primordia lucis
Luce prior nox uidisti, te cæca uetustas
Ah nimis immerito cæcâmq; atra'mque uocabat,
Illius primos solis quæ senseris ortus,
Ipse accepta refert clarus cui lumina Titan,
Et quæcunque micant splendenti sidera cælo.
Tu teneri primos uagitus prima puelli,
Tu primos cæli plausus, tu gaudia mundi
Audisti Nox ô foelix, quum lecta uolantum
Ad Domini cunas resonarent agmina fratrum,
Et Domino totus nascenti applauderet orbis.
Tu uili impositum fæno, stabulôque iacentem
Es mirata simul, simul es miserata puellum:
Tu quoque Pastorum pietatem et nescia fraudis
Pectora mirata es, quum Tityrus inde relictis
Acurrrens gregibus, C H R I S T I natalia lætus
Viferet, hinc caderet Damœtas, surgeret Aëgon,
Dum cæli monitis et clara uoce Deorum
Atoniti, properant nascentem inuisere regem.
Quid castæ matris curas, immixtâque curis
Gaudia commemorem? dum tanto pignore, cæli
Confortem agnoscat sese, natumque tuetur
An te pedes, nasci quem uixdum senserat ipsa

Parturiens pariensque simul, uirgoque parensque.
 At uos interea spatiosa per atria reges,
 Aut medios inter lusus, turpique luparum
 Immixti turbæ, infelix traducitis æuum,
 Aut saturo efflatis pigros è pectore somnos,
 Progenies indigna polo, quibus ipse recusat
 Committi Dominus nascens, et natus abhorret.
 Fœlicæ tenebræ, quantumuis clara diei
 Lux collata quibus, non lux, sed opaca uidetur
 Nox potius. nam certa diem sua tempora claudunt,
 Et uicibus certis Phœbus surgitque caditque.
 Est quoque quum ingratae uicinus ab orbe sororis
 Sic premitur, nigra ut tectus ferrugine uultum
 Quod reliquis præbet, luménque iubârque requirat.
 At uobis tenebræ qui præbet lumina Titan
 Phosphorus ipse sibi est, et non finitus Horizon.
 Sed cur postremo Patres te mense locarunt,
 O nox, cui primæ acceptam refferre salutem
 Et deæt et fas est? cur non hæc inchoat annum
 Nox, quæ fœlicis spem nobis reddidit æui?
 Scilicet exactos quæ nox finire labores
 Spondet, et æternæ promittit munera pacis:
 Iure etiam exactum finire hæc debuit annum.
 Adde quod hoc primum redituri tempore Phœbi
 Spem capimus, ductore Capro. iure ergo reuocatos
 Vno mense duos olim memorare vetustas
 Instituit soles: iure ô Nox fausta, piorum
 Religionem Patrum, toto uigularis in orbe,
 Applausuque sonas, sed non tamen orgia qualem
 AE dere consuerant, ebrio quum sacra Lyæo
 Insanæ facerent matres, atque æra sonarent.

*S*emiuiri quondam ad Cybeles altaria Galli:
*S*ed qualem decet esse uirum, queis pectore in alto
*M*ens habitat, cæli patrium quæ spirat amorem.
*I*pse equidem tibi sacra feram, Nox sacra, quotannis
*S*olennèsq; preces addam, ô Nox optima, nostris
*M*ateries nimùm felix inuenta Camœnis.

P R A E F A T I O P O E T I C A I N D A -
 midicos Psalmos quos pœnitentiales uocant.

*O*RTE pererratis cælo, terrâque, marique,
*F*Ales amor sacras Iudææ callidus urbes
*V*isibat, pharetrâque minax, flammâq; gestam
*T*ela manu: idâque hospitium, sedémque petebat
*V*entura nocti: dumque acres undique uersat
*S*æpe oculos, dubitat que etiam qua sede moretur,
*T*andem ad Bersâbes conuertit lumina formam,
*E*t mox tam raras mortali in corpore dotes
*M*iratus, uiridèsq; oculos, frontémque patentem,
*P*urpureâsq; genus, pulchri et discrimina nasi,
*O*s roseum, et flauos per eburnea colla capillos,
*M*armorè umque sinum, porrectâque brachia longè,
*E*t teretes digitos: hæc dum notat omnia, fertur
*A*tonitus tacita secum sic uocè loquutus:

*Q*uid uos cælorum formam, celerèsq; rotatus,
*S*ydereosque ignes adeo, matrisque Diones
*L*audatis, Superi, uultus? quum barbara cæli
*L*uminibus Virgo officiat: me ludere in istis
*F*as oculis: iunet hinc acres uibrare sagittas,
*H*æc est digna deo sedes. procul ergo pharetræ
*E*ste graues: sint arma procul. nanque ista ministrant
*L*umina tela mihi, lunatâque porrigit arcum

Vmbra supercilij, hinc regum Mauortia corda,
 Fallor ego, aut infans olim uicisse Cupido
 C redar, & hæc uarias spargetur fama per urbes.
 Dixerat: & subito pharetræque arcuque relictis,
 A Æreum sumit corpus (mirabile dictu)
 Corporeis tam rarum oculis, ut cernere nemo
 Mortalis possit, quantumuis cernat acutè.
 Sic indutus amor formosam hinc inde puellam
 Obseruat tacitus furtim, tandè que repertis
 Sese oculis infert, claroque in lumine condit.
 Illa deum sensit uenientem, & læta recepto
 Hospite, nil præter Veneris iam cogitat artes:
 Omnibus arridet pulchræ sibi conscia formæ:
 Nunc sinit impexos extrema in fronte capillos
 Ludere, nunc uaria discriminat arte uagantibus:
 Iam celare sinum simulat, mammâsque coerçet,
 Et super obiectat tenuis uelamina telæ:
 Iam cunctas ostentat opes, colloque superba
 Nudato, pulchra mentitur imagine diuam.
 Interdum excultis illi qui stabat in hortis
 Marmoreo insignis labro, se fontis in unda
 Nuda lauat, æleresque oculis iaculatur amores.
 Hanc igitur casu, uitreo quum fonte lauaret,
 Iudæis Dauid qui tum regnabat in oris
 Aspexit, uir nec cuiquam pietate secundus,
 Nec quoquam inferior nates, seu fundere dulcè
 Ore melos, digitis seu tangere pleetra iuuaret.
 Quid non audet amor? Regis doctique piæque
 Protinus excusso uiolauit lumina telo.
 At pauidus tanto caligat lumine Dauid,
 Ecce irrupit amor dominus, sparsisque ueneno

S enſibus, humenti iam caſcit offa calore,
 Et victor tandem inſigit ſub pectore vulnus:
 Mens quoque uicta labat, flammisſque oppreſſa fatiſcit.
 Ipſe ſeu oblitus cæcis ſub pectore flammam
 Dauid alit, nec iam ſtudijs incumbit honeſtis,
 Nec ſibi iam querit ſeſe quibus artibus ipſe
 Afferat: hoc unum noctuſque diuſque labore
 Sollicitus uoluit magno, qua callidus arte
 Efficiat forma ut tandem potiatur amata.
 Quid faciat blandis adiungit munera dictis.
 Paret Berſabe, tantoque auctore peracta
 Culpa placet: fauet inceptis Fortuna nefandis.
 Nec mora longa fuit, tumido mox addita uentri
 Scarina, ſed nondum Dauid ſua gaudia credit
 Plena ſatis: res ipſa placet, crimēnque probatur,
 At metuit famam, diciſque reuſat adulter.
 Adde onus ignaro conceptum coniuge, quippe
 Forte aberat longe Vrias, et tempore in illo
 Pro patriæ afflictæ rebus, publicæque ſalute
 Tractabat gladios miles: reuocatur in urbem
 Principis imperio, paret, caſtrisſque relictis
 Luſſus adest. illum nec formoſiſſima coniux,
 Nec nati traxere domum, ſed principis aulam
 Ingreſſitur properans. ſimulato plurima uultu
 Inquirat Dauid: quam tandem exercitus urbem
 Obſideat, quibus incluſus ſit mœnibus hoſtis,
 Euentu quonam pugnatum ſingula pandit
 Ille, nec infelix nouit quam dira parentur.
 Quippe, licet menſa exceptum, uinoſque madentem,
 Coniungis ut ſpreuiſſe thoros, aulæque manere
 Aſſiduam iudic Dauid, iam cenſet apertum
 Omne ſcelus, iam facta palam ſua crimina credit.

V is igitur, sed tecta, placet, capitique parantur
 Coniugis insidia. Tam magnum est numen Amoris.
 S ciliat ignorat leges cum matre Cupido.
 I am nil iura valent, nil magni iussa Tonantis,
 E xperitque fauor Diuum: iam uictus amore
 I pse odit sese. ô semper nocitura uoluptas
 Vt transuersa rapis mortalia pectora tecum!
 N ox erat, & late carpebant omnia somnos,
 A t uigil insano fraudes in pectore Dauid
 M ille parat, calamum tandem poscitque tabellas,
 E t se de patriæ rebus dum scribere multa
 V ersutus simulat, uersa in contraria mente,
 I mperat ut pugnae situatur in ordine primus
 V rias, primusque ruat moriturus in hostes.

E rgo ut prima dedit uenientis signa duci
 L uci fer, V riam mox in sua castra reuerti
 R ex iubet, inscriptaque duci perferre tabellas.
 L ætus at ille uolat, nec se sua fata tenere
 C lausa manu nouit, tandemque in fronte locatus,
 I mmeritam infelix petijt per uulnera mortem.

H æc Pater omnipotens ex alto singula cælo
 C ernebat, iam tum iratus, quum cedere foedi
 I mperio insanum regem spectaret amoris.
 V t uero insontem occidisse agnouit amicum,
 E t fuso hostiles gladios tinxisse cruore:
 T um demum infremuit totus, uultumque serenum
 I ratus posuit: tremuerunt omnia late,
 T erribilique procul sonuerunt astra fragore.
 P rotinus exorto compleri murmure cælum
 T urbato coepit Domino, ueni u'neque frequente
 A ligeri fratres, quæ tanti causa tumultus
 I nter se rogant trepidi, quæ litis origo,

Quos hæc ira notet: num totas fulmine terras
 Perdere fortè paret, num cæli extrudere ciues,
 Aut prisæcum reuocare chaos. quippe affore tempus
 Audierant, ipsos olim quod uerteret orbes
 Cælorum, & totum flammis misceret olympum.
 Cælorum in medio, quæ se super omnia tollit.
 Sublimis moles mundum complexa rotundum,
 Stat thronus & gemmis totus conflatus & auro.
 Hic Diuum residet princeps, hinc singula cernens
 Temperat æterno componit que omnia nutu.
 Hunc geminæ circum dicuntur stare sorores,
 Iusticia, & placido lenis Clementia uultu.
 Altera districto cunctis uelut ense miratur,
 Urbatisque oculis testatur pectoris iras.
 Altera blanditur que oculis, similisque precanti
 Vertere commoti memoratur numinis iras.
 Huc igitur postquam conuenere undique Diui,
 Tum Pater iratus: Quænam hæc dementia? quænam
 Improbitas, inquit, nostrum contemnere numen
 Mortales audere uiros, & pectore ferri
 Indomito authorem contra? quid plurima fando
 Commemorem? terræ que datas totius habenas?
 Et maris imperium, liquidoque uolantia cælo?
 Mentem ego diuinam tribui, quæ libera mortem
 Despicaret, quæ me, quæ cæli edisicaret orbes.
 Hoc cunctis commune bonum. quid propria natis
 Commoda nunc referam toties concessa Iacobi?
 Vos meministis enim regis contusa superbi
 Pectora, uos medio incidentes æquore turmas,
 Deletasque acies scitis, partosque triumphos:
 Scitis ut in terras spreto descendere cælo
 Ausus ego, ut leges illis & iura tuendæ

Gen. 1.

Psal. 8.

Exod. 14.

Exodi 19, &
deinceps.

Tradiderim vitæ, nostri quoque testis amoris
Phabus erit, sucto uetitus descendere cursu: 105.10.
Et fassæ Iordanis aquæ, sonituque tubarum 105.3. & 6.
Captæ urbes, pulsi que sua ditione Tyranni.
Hæc illis igitur tribui. quid maxima uero 1. Reg. 16.
Tot bona commemorem Iessæo præstita uatis?
Illi ego pastori memni tribuisse coronam, 1. Reg. 16.
Ereptoque pedo sæptrum donasse ferendum,
Mox etiam manibus nasti eripuisse gigante, 1. Reg. 17.
Quûmque graues urgere minas, odiumque Saûlis
Sensissem, tutum ipse dedi (miseratus egentis)
Exilium. & placida florentia regna quiete. 1. Reg. 17.
Nunc tamen, antiquos mores imitatus auorum,
Oblitusque mei, nec cæli spernere leges
Nec crudele scelus sceleri iunxisse ueretur.
Hinc leges, hinc iura iacent uolata sacra ti
Conjugû, hinc noster non digna morte peremptus
Vindictam petit Vrias. nunc ergo superbium
Vlascar regis pectus, populûmque ferocem
Delebo iratus, nostri monumenta doloris.
Deserat, toto exoritur cum murmur olympto:
Sunt qui dicta probent, scelerûmque exposcere pænas
Fas, æquûmque putant: pars, quanuis ultima regem
Commeruisse sciant, blandis tamen omnia dictis
Emollire parant, iustumque arære furorem.
Præcipuè blando lenis Clementiæ uultu
Conqueritur lachrymans, Nec enim si plectere dignis
Supplicijs homines placeat, iam fulmina posse
Sufficere, aut animas deinceps captura nocentis
Tartara, desertum fore mox sine ciuibus orbem:
Frustra igitur toties miseris mortalibus olim
 b. i. 2. Reg. 7.

2. Reg. 7.
2. Petri 3.

*Est promissa salus, nec crescere uirga sinetur
Expectata pijs: sua sunt stata tempora poenae,
Integra quum mundi peritura est machina flammis.*

*Ne, Genitor, ne te crudelem nomine dici
Quaeso sinas, tua nota satis sunt numina munda.
At si poena placet, si res tam saena probatur,
Hoc unum rogo supplex, hoc pectore toto
Flagito, fas ut sit sceleris monuisse peracti
Dauidem: feret ille preces, tandemque furore
Deposito, scelus hoc illi, nox amque remittes.*

Ecl. 2.

*Vix bene desierat mutis Clementia blandas
Ferre preces, quam deposita Pater optimus ira,
Conceptum penitus dilabi corde calorem
Sensit, et haec tandem sedato pectore fatur:*

*Ergone nata meis conatibus obuia semper
Non sinet irati res tandem ut uerba sequatur?
Sed miseros seruare iuuat. Sic fatus, abire
Imperat aligero diuorum ex ordine lectum
Caesarie insigni iuuenem, cui candida circum
Ludebat stola longa pedes, uariisque micabant
Distinctae ueluti gemmis rutilantibus aë:
Qualis ab Eoo uehitur qui psittacus orbe,
Aut nubes inter qualis notet iris aquosas.*

*Hunc igitur properè solymorum inuisere terras
Imperat Omnipotens, culpæque monere peractæ
Dauidem, simul et poenas mortemque minari.
Ille abit, et liquidum uarijs secat æthera pennis.*

*Forte et tempus erat tacito quum uicta sopore
Cuncta silent, claroque micant nitidissima cælo
Sidera, conspecta tunc nuntius aræ queuix:
Est mox humanam (dictu mirabile) formam*

I nduitur, natisque latet sub imagine Nathan
 I ratis ardens oculis, uultuque minaci
 S ic medios inter somnos reprehendere crimen
 V isus, et ingratae scelus exprobrare senectae:
 Tene, ait, O regum rex pessime, tene quietem
 D uere, quem ad panam poscunt pro immanibus ausis
 T artaræ sic igitur turpem traducere uitam
 A mplexus medios inter? geminone nocentem
 C rimine, caelorum fas est conuexa tueri?
 Q ui Diuos, qui te, patriamque tuosque scelestus
 P rodideris: nec tu somnum, lectique superbi
 D elicias linques Diuum uenturus ad aras?
 A tqui, tempus erit, moneo, cum cæde tuorum
 I pse oculos passer, bellique domestica surgent
 S emina: et incæsus, et fratrum uulnera carnes.
 T u modo flecte Deos lachrymis. Sic ille locutus;
 P rotinus in tenues fugiens euauit auras.
 A t Dauid monitis, et clara uoce Deorum
 A ttonitus, nun: inuisos accusat amores,
 N unc iussæ meminit mortis, crimenque fatetur
 C onscius. Ergo thoro uigil exilit, et sua pugnis
 P ectora concudens, sæptumque, aulamque, coronamque
 A bicit, et partes animum conuertit in omnes:
 V t Libyæ si quis sitientia rura uiator
 D um petit, in medijs senam conspexit arenis
 T ygrida, uel maculis distinctum terga draconem,
 H orret ad aspectum trepidus, cæptumque relinquit
 C autus iter, latebræque petit tremebundus opacas.
 T alis erat Dauid, pulchra quem uxore potitum,
 N ilque munus cælo metuentem clara Deorum
 N unna terruerant, et cognita natis imago,

M ulta est ante oculos Bersabe, at nulla calores
 I nta flamma parit: uictus cum Matre Cupido,
 E t pavor in uacuo solus iam pectore regnat.
 Q uid faciat? num uel miserum se ex arce suprema
 P ræcipiet, uel uisceribus crudum induat enses?
 N um ueniam exposcat, iustisq; auertere Diuum
 C onetur lachrymis iras? Palatia pone
 A ntrum erat horrendum, fracti quæ culmina montis
 E xesas uasta claudebant mole cauernas,
 H orrebant rubis late omnia, et undique sentes
 D umique, tribulique, et Soli ignota uorago.

H æc igitur pauidus sublimi David ab arce
 S ingula spectabat, dubius utamne, ne cernere
 E ligeret, nunc caelum oculis atque astra pecebat
 A ttonitus, largo nunc turgida lumina fletu
 Fixa tenebat humi: tandem circumspicit antrum,
 E t mox: Tu nostri domus, inquit, conscia luctus,
 T u mihi testis eris, iustorum sola dolorum:
 S ic faueas nostro rubicunda ex crimine Luna:
 (F ore erat aut uisa est Phæbe rubicundior) at uos
 S idera, quæ musos toties uidistis amores,
 M utatum spectate irum. Sic fatus, eburnam
 S uspendit zona citharam, qua suetus ad omnes
 M entis erat curas uti, qua sæpe sonante
 D epulerat se uos inimico à rege furor.

1. Reg. 16.

E rgò abijt, atque sago uelatus membra cucullo,
 P ræcipitis tandem enadit super ardua montis
 C ulmina, mox antrum ingreditur, largoque madentes
 I mbre oculos cælo attollit, tandemque recepta
 M ente, miser tales tremebundo pectore fletus
 O rditur, mæstas cithara resonante querelas.

THEODORI BEZAE VEZELII
ELEGIAE.

AD LECTOREM ELEGIA I.

V QVEM naturæ nobis consensus amicum
 T Fecit, et è simili fidere natus amor:
 Quisquis eris, nisi uel locuples te curia totum
 Possidet, et rauca sollicitudo fori:
 Aut nisi te Hippocratis retinens, pia cura, medelæ,
 Aut totum afferuit pagina sacra sibi:
 Vel nisi te Pallas studijs melioribus aptum,
 Et Venerem, et Veneris tangere Scripta uetat:
 Aspice quàm miser è insano consumar amore,
 Quàm lateat nostro pectore sæua Venus.
 Si bene te noui, quum legeris omnia, dices,
 Non erat hic tali dignus ab igne coqui.
 At tamen hoc frustra: nam talia fâta Sorores
 Nondum etiam nato constituere mihi,
 Ut quantum nil ipse habeam quod possit amari,
 Experiar Veneris tempus in omne faces.
 Quòdque magis mirum, quum nos potiamur amica,
 Qua non est flammis dignior ulla meis,
 Perpetuæ tamen exagitant mea pectora curæ,
 Et premit insomnem sollicitudo comes.
 Siue graues obscura mihi nox clausit ocellos,
 Tunc quoque quum iacetam semisopitus, amo.
 Seu uigilo, præter nostras nil cogito flammæ.
 Candida luminibus proxima sola meis.
 Hæc mihi quæ nuper nobis insomniæ misce
 b. iij.

I l l e p u e r , q u a n t i s l u s i t i m a g i n i b u s !
 N e c p i g u i t n o s t r u m p o p u l o n a r r a r e f u r o r e m ,
 E t P h o e b u m i n s o m n o s o l l i c i t a r e m e o s .
 Q u i p p e e t i a m h a e c n o b i s n e u d e r e i n c o m m o d a P a r c a e :
 N e q u i t i a f i a m t i s t i s u t i p s e m e a e .
 I d t a m e n e x e m p l o l i c e a t f e c i s s e T i b u l l i :
 S i c N e m e s i s f l a m m a s c u l t a e T i b u l l e c a n i s .
 C y n t h i a s a e p e t i b i s i c e s t c a n t a t a P r o p e r t i ,
 S i c e s t N a s o n i d i c t a C o r y n n a s u o .
 H i t a m e n a e t e r n u m m e r u e r u n t c a r m i n e n o m e n :
 D i j f a c i a n t p o s s i m p o s t m e a f a t a l e g i .
 S a l i c e t h o c u n u m n o s t r o s s o l a t u r a m o r e s ,
 H o c f a c i t u t p l a c e a t , q u a e m i b i f l a m m a n o c e t .
 S i u e a u t e m i d n o b i s u e n i e n s c o n c e s s e r i t a e t a s :
 S e u m e q u a e u u l g u m f a t a s e u e r a m a n e n t ,
 S i c s a l t e m u i x i s s e m i b i , t e t e s t e , p l a c e b i t ,
 E x e m p l o u t f i e r e s c a u t i o r i p s e m e o .
 Q u i p p e , a u t f a l l o r e g o , a u t n o s t r o s q u a m l e g e r i s i g n e s ,
 E t m e a q u a m f u e r i t s o r s b e n e n o t a t i b i ,
 S e d u l u s h o c d e i n a e p s , e t t o t a m e n t e c a u e b i s ,
 N e s i n u l i m e c u m s i s r a t i o n e m i s e r .
 N o s t r a u t i n a m t i b i f l a m m a f e r a t t o t c o m m o d a , l e c t o r ,
 Q u o t d e d i t a u t h o r i m a x i m a d a m n a s u o .

I N M E D I O C R I T A T I S
 l a u d e m . E l e g i a I I .

O N f r u s t r a s o l i t a e s t m e d i u m l a u d a r e u e t u s t a s ,
 N N a m n i l l a u d a r i d i g n i u s o r b i s h a b e t .
 I n m e d i o p o s i t a e s t u i r t u s h i n c , i n d e q ; f a l l a x ;
 T o t a s i n i s t r a u i a e s t , t o t a q u e d e x t e r a u i a e s t .

I care, si patrem esses inter utrumque secutus,
 I carias nullus no mine nosset aquas.
 Si medio Phaëton mansisset calle superbus,
 Non esset sæna terra perusta fac.
 Nec lenis nimium, nec durat sæna potestas,
 Quæ medium seruat, sola perennis erit.
 Te numma, ô Iuli, clementia perdidit olim:
 Occidit feritas te eruculentæ Nera.
 Augustus felix cur multos mansit in annos?
 Nec facilis nimium, nec eruculentus erat.
 Nec nimis ipse coli, nec sperni Iuppiter optat,
 Sed magis una iuuat mens moderata deos.
 Largus opum nullus, nullus laudatur auarus:
 Magnus, in his potuit qui tenuisse modum.
 Antonij mensas sic uicit cœna Catonis,
 Et tenuem melior fama secuta larem.
 Nec gracilis structura nimis, nec crassa probatur:
 Hæc spectatori displicet, illa ruit.
 Ut moderata iuuant, sic ægris pharmaca multis,
 Hæc nimium multis, sæpe petita nocent.
 Dicere plura nefas credo, nam laude nequaquam
 Efferi immodica sustinet ipse modus.

ELEGIA IIII.

ORNVA bis posuit, bis cepit cornua Phœbe,
 Nec tamen es tanto tempore usâ mihi.
 Vno tamen, si uita potest tibi, Publia, dici,
 Mœrorem et lachrymas quæ fouet una meas.
 Certe dura mihi mors sæpe in uota uocatur:
 Mors finem lachrymis impositura meis.
 Non aliter queritur uentrem durare Prometheus,
 b.iiij.

Et posito mallet numine posse mori.
 Fallor enim, aut quisquis fragmenta hæc repperit olim,
 Vulturis est illi nomine dictus amor.
 Quæ non visa mihi est platea? quid in urbe relictum?
 Urbe tamen tota Publica nulla fuit.
 Ergo uel miseram cohærent te coniugis iræ:
 O non tam sæuo fœmina digna uiro!
 Vel populosa tibi sordere Lutetia cœpit,
 Et placidi ruris dulcior aura placet.
 Forsitan in syluis nostros meditaris amores,
 Et tuto uelles omnia ferre loco.
 Ibo igitur, nec me quicquam retinebit euntem,
 Donec sis aliquo sola reperta loco.
 Interea manuum serues; colligique colorem,
 Et fieri nigras ne patiære genas.
 Tectâ incæde caput: nam te si cernat Apollo,
 Ardeat in uultus ustus & ipse tuos.
 In syluis lauri uestita est corticæ Daphne,
 Hæc mihi si de te fabula talis erit!
 Callisto in syluis summo est compressa Tonanti,
 Ne rogo, ne placeat Iuppiter iste tibi.
 Hæc quid non timeo? latronum hic regna reguntur:
 Quisquis es, hinc aufer prædo cruento, manus:
 Actæon doceat uiolati numinis iras:
 Dictynna certe non minor ista Dea est.
 Quid loquor? ô nostræ pars maxima, Publica, mentis,
 Non poterunt aures ista ferire tuas.
 O utinam præsens uerba obseruare legentis,
 Et frontis possem signa notare tuæ!
 O prima tunc nostro spes addi posset amori,
 Et possem mecum dicere, lenis erit.

Perueniam ætè quacunq; morèris in urbe,
 S iue aliquo potius, Publica, rure lates.
Perueniam, et si non mea per se forma loquatur,
 Fortunæ siam nuntius ipse meæ.
Quòd si surda preces ausis contemnere nostras,
 N empe meæ subito conscia cædis eris.
Atamen hoc media nobis in mortæ placebit,
 Q uòd tu causa meæ, Publica, cædis eris.

E L E G I A

V.

I tibi sinceri nomen bene quadrat amici,
S Cur mihi quæ tota est candida, nigra tibi est?
Cur quoties caleo dixi, tibi frigus in ore?
Cur mihi quod gelidus Caucasus, Aetna tibi est?
At saltem si usæ prius tibi nostra fuisset,
 S i conspecta foret, quàm violata, prius,
Vel me fallit amor, uel si tibi usæ fuisset,
 E ssemus forma captus uterque pari.
Quòd si tam pulchris non esses captus ocellis,
 A t leuius poteràs tunc tamen esse malus.
Perfide, quis nostros unquam accusauit amores?
 C andida quo tandem iudicæ facta rea est?
Astor es et iudex idem, succurrite iura,
 L edit Romanum perfidus iste forum.
Parce tamen, uerbis uti si cogor acerbis:
 H ei mihi quòd sic est imperiosus amor!
Nunc faueo, Lodoicæ, tibi, nunc urit amica,
 E t fidei memorem me iubet esse meæ.
Vtrique est iuratus amor, dominicæque, tibi que,
 N unc Cytheræa Venus, dic mihi cuius ero?
Cur transuersus agor? duplici cur uror ab igne?

A h fuerat nobis unica flamma satis.
 R ectus amor, Lodoice, tibi me fecit amicum;
 N escio cur placeat causa pudica minus.
 S cilicet insani merito creduntur amantes:
 Q uisquis amas, iuris non potes esse tui.
 Q uod tamen est mirum, iusta est insania nobis,
 E t uideor demens quum ratione mihi.
 N am mea, si nescis, (sed nescis arbitror) una est
 Q uam uelit ipsa sibi praeponuisse Venus.
 S ic caput erectum, sic frons exurgit aperta:
 S ic uirides oculos umbra decora tegit.
 S ic oculi geminis radiant hinc inde Smaragdis:
 Q uae fero, sunt huius uulnera prima loci.
 V traque sic pulcher coniungit lumina nasus,
 P urpureis sic est conspicienda genis.
 S ic geminis roseus color emicat undique labris:
 O labris toties labra petita meis!
 H ic habitat: quae me tandem seruabit, opinor,
 N unc in perniciem, lingua diserta meam.
 Q uid caput auratum memorem? quid eburnea colla?
 B indque quae niueo pectore mala latent?
 C aetera quid referam? quae si non omnia noui,
 Q uis tamen esse suo corpore digna neget?
 E t tamen hanc audes maculare et dicere nigram.
 D esine, habet certe numen et ista suum.
 Q uae nisi sit precibus nostris tenita, ueremur
 N e discas laesa quam grauis ira Deae.
 N unc reuoces quae scripta tibi: sit foedere iuncto,
 C andida quae nobis, candida et illa tibi.
 C erte digna meis, una es mea Candida flammis:
 D ù faciant possim dicere, tota mea es.

Tunc licet infans tota designet in urbe,
 Dum mea sis, nihili nomina uana moror .
At tua qui nigra uolarit nomina fama,
 Hic hostis nobis, hic inimicus erit.
Illius efficiam, fauceat modo notus Apollo,
 Crimina deridens vulgus in orbe legat.
Tuque iterum nostrum si lædas forte furorem,
 Haud equidem uanas experiere minas.

E L E G I A VI.

QUIS QVIS amas (aiunt cūcti) fuge corpus a-
 Viuere si cæco liber ab igne cupis. (matrã,
 Hei mihi, te quoties fugi, mea Candida, fugi:
 Semper at in nostro pectore regnat amor.
Ecce iterum fateor, fugi te, Candida: uerùm
 Et potui & possum dicere semper, amo.
Siue ab eo in syluas, nobis succurrit Adonis,
 Et fit tristitiæ conscia sylua meæ:
Siue placent horti, quot florum hinc millia cerno,
 Tot stimulis captum me premit asper amor:
Narassum hinc crocæum uideo, hinc flêtes Hiacynthos,
 Hinc miser ante oculos pulcher Adonis adest:
Magna quidem nostræ fateor medicamina flammæ,
 Sed me qui uncat, uncat & ille Deos.
At si prata iuuant, ô quantas sentio flammæ!
 Ardeo tunc flammis totus amoris ego.
Hic uideor Cereris fugientem ærneræ natam,
 Hic uideor furus ærneræ Ditis equos.
Littora si specto, utreas tunc cogito Nymphas,
 Feruidæque in medio numina sæpe mari.
Quò magis euado montes sublimis in altos,

Hoc propior Veneris sit puer ille mihi.
 Si placeant urbes,uis ut semel omnia dicam,
 Illic quum uidcam plurima, nulla placent.
 Illius nunc carpo oculos,nunc illius ora,
 Hæc capite,hæc pedibus displicet,illa genis.
 Denique materies si desit,crimina fingo,
 Et quæcunque alijs candida,nigra mihi est.
 Quid prodest fugisse igitur,quum Candida præsem,
 A tqæ adeo lateri sit comes usque meo?
 Vmbrae igitur merito quadret tibi Candida nomen,
 Tale tamen nomen non decet iste color.
 Humanum potius debes deponere nomen,
 Vna simul gemino quæ potes esse loco.
 Paræ,rogo,quæcunque Dea es:subiecit & ipsa
 Anchisi sese,res bene nota,Venus.
 Ecce fugam facior,ueniam ne,Diua,negato,
 Sæpe mihi ueniam Iuppiter ipse dedit.
 Ipse quidem prima mox ad te lucæ reuertar,
 Quasque uoles poenas,si patiære,feram.

E L E G I A VII.

I te diua Venus, genuerunt æquora quondam,
 Si Veneris surdo numina nota mari:
 N'e me, ne pelago iactatum desere,Diua,
 En madidus raucis undique minor aquis.
 Quæris ubi fluctus, ubi sint sæua æquora? nusquam:
 Sed mare quo uexor,terra dat ipsa mihi.
 Me miserum,quamuis liquidis seiunctus ab undis
 Auferor à ficto naufragus ipse freto!
 Hæc mihi,quid Fictio dixi? uerissima nobis
 Vnda nocet, fictum res habet ista nihil.

N u s q u a m u n d a s u i d e o , c i r c u m s t a n t a t t a m e n u n d æ ,
 S c i l i c e t i n s i c c o c u r r o , n a t o q u e m a r i .
 E t c e i t e r u m s i c c o c u r d i x i ? n e m p e s e p u l t a
 I n g e n i j u s e s t q u a n t u l a c u n q u e m e i .
 H u n c t o t i e s c o g o r m e n t e m m u t a r e p r i o r e m ,
 M u s q u e d i s s i d i j s i n g e n i o s a m e a e s t .
 V o s o c u l i f l e n t e s p r æ b e t i s f l u m i n a p u p p i ,
 H o c u o l a t i n f e l i x f l u m i n e u e c t a r a t i s .
 N e c u e n t i d e s u n t , u e n t o s s u s p i r i a p r æ b e n t :
 H æ c l a c r a m d u c u n t i n s u a d a m n a r a t e m .
 Q u i d t a c i t o s d i c a m s t i m u l o s , c æ c i u m q u e f u r o r e m ?
 D a n t s t i m u l i r e m o s , d a t m i b i u e l a f u r o r .
 S p e s m i s e r æ e s t c y m b æ c l a u u s , s p e s o p t i m a D i u i u m ,
 S p e s m e d i c i n a m a l i s u n a r e p e r t a m e i s .
 A n c h o r a s u n t h u m i l i d e p r o m p t a è p e c t o r e u e r b a ,
 V i x t a m e n i r a t a s h æ c r e m o r a n t u r a q u a s
 F i r m u s a m o r , r a t i s e s t m æ l u s , s u n t d o n a r u d e n t e s ,
 F u n e c a r i n a r e g i m u n e r e s u e t a V e n u s .
 N a u i s e s o a n i m a i n s a n o c o r r e p t a f u r o r e :
 T e m i s e r a m c æ c u s n a u i t a d u c a t A m o r :
 T e m p e s t a s s c o p u l i : n e m p e i r a o d i u m q u e t i m e n t u r .
 D i j f a c i a n t u t s i n t i r a o d i u m q u e p r o c u l .
 F u l m i n a q u æ u e r e o r , s u n t u e r b a m i n a n t i a n o b i s ,
 A h p r o c u l à n o s t r o s i t i s a m o r e n u n c æ !
 S i f r o n s l æ t a m i n u s , s i n o n , u e l u t a n t e , s e r e n a ,
 T u n c m a d i d i s c æ d i t f e s s a c a r i n a N o t i s .
 S æ p e i g i t u r u e n t i s c u r r u n t m e a u e l a s e c u n d i s ,
 S æ p e m i b i f o r t i c a r b a s a p u l s a N o t o .
 V e t a m e n e s t u i s u m l i t t u s , p o r t u m q u e s u b i r e ,
 I a m p a r o , c o n s p e c t i c a p t u s a m o r e s o l i .
 A u f e r o r i n f e l i x , q u a n u i s m u l t u m q u e d i u i q u e

Coner in aduerso figere uela solo.
 Tunc faciem littus mutat, positoque nitore
 sidera pallefcunt ignibus orba suis.
 Clamo tamen, liceat saltem mihi cernere ripas,
 Redde diem misero Candida, redde diem.
 Hæc ego dum genuo, referunt mea carbasæ uenti,
 Et tunc in nostrum multa procella caput.
 Spirant cuncta minas, crebrum micat æthere fulmẽs;
 Mox oculis abeunt littora uisa meis.
 Quod tamen est mirum, stat recto pondere mælus,
 Et nequeunt sæuo cedere uela freto.
 Quem tot turbæ agitant, hunc ô Cytheræa negabis
 Scire insani cuncta pericla maris?
 Aut igitur totum moueas, Neptune, furorem,
 Ut bibat insanas obruta puppis aquas:
 Aut facias tensis intrem mea littora uenis,
 Ah, uoluis uelis dicere, parce Venus.
 Parce Venus, mea culpa leuis, si culpa uocari
 Mutatæ debet littera syllabula.
 Si sit culpa tamen, fateor: Venus hæc mihi culpa;
 Hæc, inquam, nobis optima culpa placet.

E L E G I A

V I I I .

Ei mihi quæ terrèt pauidũ mala sœnia pectus
 H E heu, quæ trepido somnia uisa mihi
 At tu quisquis amas, nec speres luce quietem,
 Nec tacitas noctes pollere tibi.
 Vespere colla domum referunt leuiora iuuenti,
 Et tacitæ requiem commeditantur aues.
 Vespere nunc stertit fusca cum coniuge Pastor,
 Nunc uenerem exeret, lætus est ipse, suam.

Sol quoque postremas postquam peruenit ad undas,
 Fertur in ardentis Thetidos ire sinus.
At nos perpetuis exercita turba periculis,
 Quos insana trahit post sua terga Venus,
 Siue dies præbet magno sua lumina mundo,
 Nostra latent tenebris pectora cæca suis:
 Seu nox nigra sua terras amplectitur umbra,
 Semper adest noctis sollicitudo comes:
Ingressusque thoros, menti se callidus infert,
 Pulicis exiguo corpore tectus Amor.
Quisquis es, exemplum à nobis qui quæris, habeto,
 A lterius damno cautus ut esse queas.
Nox erat, et uarijs uexatus pectora curis,
 Credideram molli languida membra thoro.
Nec dum prima quies oculos bene cluserat, ecce,
 Iam parat insidias sanguinolentus Amor.
Agmina cernebam, armataeque instare cateruas,
 Et, nisi fallor ego, uix puto, sonitus erat.
Agnoui procul ipse acies, fulgentiaque arma,
 Denique uera oculis agmina uisa meis.
Expecto trepidus, nec enim fugisse licebat,
 A udio clamores, uerbera sæua, minas.
Aspicio, en medijs mihi Candida cernitur armis,
 Et laniata genas, et laniata comas.
Talis erat Paridi quondam quum rapta Lacæna est:
 T hisbe, te extincto Pyrame, talis erat.
Ille comam, ille togam stentis, frustra que rogantis
 Diripit, ille, mea est, clamat, et ille, mea est.
Irigui, ut solus uiso prædone mator,
 Ut stupet aspectis agna relicta lupis.
Quid facere mi iubet ira loqui, pietasque, fidesque,

*A*t monet aspecta morte tacere metus.
*I*ra metum vincit, medios moriturus in hostes
 Tendo, nec cesso dicere & ipse, mea est.
*I*lla, ut me aspexit, miser, ah miser, inquit, abito,
 Non tua tam misero tempore digna fides.
*A*h fuge, sic leuius moriar. Nec plura locuta,
 Vox mihi visa est deficiente mori.
*P*rotinus exclamans, in casu hominisque Deosque,
 Nec cesso vacuas ingeminare munas.
*I*lli adsunt, strictoque mihi mucrone minantur,
 Nec miserum cessant figere tela caput.
*T*andem igitur cunctis unus congressus inermis,
 Ipse meae visus proximus esse neci.
*I*amque cadens, charae tangebam corpus amicae,
 E sset ut extremo tempore notus amor.
*E*cce abit ex oculis tenues hic somnus in auras,
 Territus, & vitæ uix bene certus eram.
 Non aliter seui siquando dentibus hostis
 Eripuit pauidam pastor amicus ouem:
*I*lla, licet seruata, tamen stupefacta periclo,
 Vix tandem posito discit abire metu.
*T*alis eram, sudorque omnes manabat in artus,
 Sensus & rigidas undique stare comas.
*T*alem quisquis amat tibi pollicere quietem:
 T alia spectabit somnia, quisquis amat.

E L E G I A IX.

T stupet emisso siquis iouis igne petitus,
V Vt stupet insanus nauita raptus aquis,
 Sic stupui, postquam dira te febre retentum
 In mæsto didici corpus habere choro.

Quid facerem? nec erat nobis ars nota medendi,
 Nec, si tota foret cognita, tuta satis.
 Sæpe ego, quum vitæ medicus spem redderet ægro,
 Vidi inter medicas membra labare manus.
 Ergo, quod licuit, cælum superosque precatas,
 Has cæpi pauida fundere mente preces:
 Humanæ si quem tangit miseria sortis:
 Si qua potest hominum tangere cura Deos:
 Quisquis ades Superum, iustæ miserere querelæ:
 Crede mihi, uenia res bene digna tua est.
 Non ego diuitias posco, Cræsiue talenta,
 Non peto formosæ coniugis esse iurum:
 Hoc peto, si qua piæ uos cura attingit amoris,
 Reddatur valido pristina uita meo.
 Ille est qui Superum coluit studiosus honores,
 Nunc iacet in tristis pallidus ille thoro.
 Quid dixi? magnis immò uult sæpe querelis,
 Quod meruit nullo crimine, posse mori.
 Iuppiter, et tu olim, non est hoc crimen, amasti,
 Si scelus hoc, sceleris sidera plena tui.
 Causa tamen nobis melior, quo castior hæc est:
 Causa pudicitia pondere nixa sua.
 Quid potuit sceleris Validus patrasse? quis illum
 Audijt illius criminis esse reum?
 Decipit ebrietas humanam sordida mentem,
 Hinc scelerum nata est prodigiosa cohors.
 Ergo ut uitaret Validus tua crimina, Bacche,
 Non puduit Nymphas præposuisse tibi.
 Captiuos hominum ducit Venus improba sensus,
 Hinc scelerum nata est prodigiosa cohors.
 Fallor ego, aut si qui Validum tetigisset amores,
 c. i.

Vna laboranti Pallas amata fuit.
Ergo infontem animam ne sævus tollito, nèue
Tela geras tanti sanguine tincta uiri.
Ecquid enim prodest rarum tribuisse colorem,
Tam color iste breui si periturus erat?
Ingenium infudisse sagax quid profuit illi,
Si uetet ingenio mors inopina frui?
Quòd si certa manet mortis sententia fatis,
Si petit hoc etiam Parca scælesta caput,
Hoc facite, ò Diui, quæ nunc mihi uita superstes,
Ut Valido prosit, prosit et illa mihi.
Non insueta precor, Lædæos fama gemellos
Diuidua inter se uiuere morte refert.
Sic nos attoniti superos, Lodoice, precamur,
Dij uotis faciant pondus inesse meis:
Dij faciant mox ut nobis reddamur uterque,
Et posito cantet musa dolore iocos.

E L E G I A X.

T pereat quæcumq; meas extinguere flammæ,
A Quæ te cunque mihi tollere tentat anus.
Improba, læna, procax, mœcha, inuida, dic age,
Lædi uisa mea est digna puella tibi? (cirnam
F allor ego, aut uirtus potuit tibi neutra probari,
Dissimilemque tibi ferre scælesta nequis:
Vel quòd tam castam non possis ferre puellam,
Et tibi tam constans non bene quadret amor.
Vel quum nulla meum turbarent iurgia lectum,
Dissplicuit placido pax in amore tibi.
Sic premitur forti mitis clementia bello,
Sic lupo in placidas it uolentius oues.

At nos, qui nostris uicinas iungitis ædes,
 S icne deæet iusta credulitate rapi?
Scilicet audaces plectit Respublica fures,
 C riminibus merito pœna reperta sua est.
Non tamen indicta plectuntur crimina causâ,
 H oc Latij prohibent optima iura fori.
Nos uerò insontes, iam dicimur exules esse,
 Q uis tamen audiuit criminis esse reos?
Cuius nocturno turbauit somnia cantu?
 C uius ego inueniar uis petiisse fores?
An ne ego cuiusquam mœchus connubia læsi?
 C andida sola mea est, Candida tota mea est.
Nimirum una anus est quæ nos incusat amoris,
 O Venus! an scelus est numen amare tuum?
Si scelus hoc, cælum fas sit uocitare scælestum,
 A tque iterum in sanctos bella mouere Deos.
Hoc Diui prohibere nefas, mœchæque scælestæ
 I gnea in inuisum uertite tela caput.
Tê ne ego perpetiar misero mihi, Candida, tolli,
 A ut Veneris dici numen inane feram?
Nec contrâ obstitam iratus, magnoque furore
 P ræcipites istos puluerulentus agam?
Tunc igitur gladios acuam, tunc bella mouebo,
 T unc inuicta dabit, uimque animûmque Venus.
Interea peragent undicta carmina partem,
 S ic ulta est Vates sæpe Camœna suos.
Ecquis enim Archilochi rapidos non nouit Iambos?
 T u quoque anus nostras experire minas.
Tisiphone quantum tecum collata, uideri
 I ure oculos possit passere digna Iouis.
Macra licet tibi sit facies, licet undique turpes
 c. ij.

V ndique deformat pellis arata genas:
E muneat quantum dens unus & alter ab ore,
 S ordeat & canis tempus utrumque comus:
T e precor insani rabies excedat amoris,
 E t turpi inclusum pectore vulnus alas.
Digna tibi tamen interea videaris amari,
T e tamen immenso nullus in orbe probet.
Sint nigro frustra demissa monilia collo,
 F rustra oneret macras insuta longa nates.
Displiceas merito cunctis, sis fabula vulgo,
 Nil nisi peruersam fama loquatur animum.
Te mater teneræ demonstrat sæpe puellæ,
 E t iubeat mores sæpe cauere tuos.
Atque ita bis centum quum tandem impleueris annos,
Tunc cupias frustra pessima mœcha mori.
Sæuiat in macrum nodosa podagra cadauer,
 A tque diu infirmus ludat in articulis.
Dira lues passim putres distorqueat artus,
 Fœdus ut absentem prodere possit odor.
Têque notet, velut inuisum sis omen, Aruspex,
 H orreat ad uulnus, fœmina, uirque tuos.
Nec tamen, hæc quisquam medicari uulnera curet,
 N ec manus auxilium porrigat ulla tibi.
Te potius ridens, hinc indeque turba iacentem,
 O derit inuisum deuoueatque caput.
Atque ita ter centum quum tandem impleueris annos,
 C edat ab infami corpore uita procul.
Sylua rogam inuideat, nec det tibi terra sepulchrum,
 F uneribus desint ultima uota tuis
Inferias peragant, uulpesque, canesque, lupique,
 E t si qua effuso sanguine gaudet auis.

Interea inuisos iubeat discedere Manes
 Portitor, et stygias tangere nolit aquas.
 At tu deserto studeas in litore mœsta
 Infernum precibus sollicitare Iouem.
 Atque ita millenos quum tandem impleueris annos,
 Sis tandem furis addita quarta tribus.
 Hoc facite ô Diui, si castæ uota puellæ,
 Si possunt casti uota ualere uiri:
 Huius ut exemplo uenerari discat amorem,
 Quæ iuuenum flammis inuida turba nocet.

E L E G I A X I.

Dic age cur uana iuuat indulgere querelæ?
 Cur iuuat immites dicere, stultæ, Deos?
 Nempe doles perijisse comam, flauosque capillos
 Tam subito glabrum destituisse caput.
 Desine, stultæ, queri, nam quod perijisse uidetur,
 Tempora reddiderint non ita longa tibi.
 Sic tibi sæpe thymus, sic et tondetur anethus,
 Mox tamen in frondes surgit uterque suas.
 Sic quum sæpè rosas toto collegeris orto,
 Purpureas idem cras dabit hortus opes.
 Fer modo, et hæc quanuis possit iactura uideri
 Magna, feras paruæ tædia parua moræ.
 Nec tamen interea plores perijisse capillos:
 Quam perijisse putas, credito, salua coma est.
 Quippe huius radios nuper miratus Apollo,
 Siderea dignam credidit esse domo.
 Scilicet hinc ficto Berenicæ nomine tecta,
 Iunctæque nocturnis ignibus illa micat.

E L E G I A X I I.

CCE iterum tani nobis redière Calend.e.

E H ec mihi quos luctus funera quanta ferunt!
Roma Tito quondã celebrata est maxima magno,
Est quoque Nasonis carmine dicta sui.

Quæ te Naso tulit, quæ te Tite sustulit orbi
I nter funestus est numeranda dies.

N on adeo infelix quæ infames sanguine Cannas
L ux uider, & Latio tristia cuncti foro.

N ullum igitur munus nunc expectetis amici,
M unera temporibus sunt munus apta malis.

F as mihi sit Parrum priscos contemnere ritus,
F as mihi consuetas mittere iure preces.

C ernite nunc tristis ploratur ut undique cælo,
M ersaque demisso terra sub imbre natet.

E cce Venus pullo uestita incedit amictu,
D ilaceransque genas, dilaceransque comas.

E t pharetræ oblitus, luctu que immersus acerbo,
N asonis cantat carmina mæstus Amor.

I pse suas Ianus, damnatque oditque Calendas,
E t sua de fastis tollere festa parat.

F let quoque Neptunus, let rauca siona Amphirite,
E t patrio plorat gurgite mersa Thetis.

P elignæ lachrynis implent rura omnia Nymphæ,
E t querulus Pataus permeat arua Padus.

T ûne igitur lachrymas retinebis Roma cadentes,
N ec poteris cæli questibus esse comes?

H ec mihi, quid te olim, de mens Auguste, cõgite
N asonis sacrum sic uolare caput?

I ulius hoc olim non fecit auunculus, ille
Q ui dedit Italie sæptra secunda tibi.

E t t e i a m m e r i t o c l e m e n t e m d i c e r e q u i s q u a m ,
 I n g e n i u m u e p o t e s t d i c e r e m i t e t i b i ?
 Q u æ n u n q u a m A u g u s t i p o t u i t l e n i r e f u r o r e m ,
 S c i u i t i n h u m a n o s f l e c t e r e m u s a G e t a s .
 N a n q u e T o m i t a n i s e x u l l u g t u r i n o r i s ,
 N a s o n i q u e p a r a t B a r b a r a t u r b a r o g o s .
 L u g e t e ô m i s e r i u a t e s , t o t u m q u e i u b e t e
 P a r n a s s u m a l t e r n o s i n g e m i n a r e s o n o s .
 F l e n t i b u s e n a d e r i t P h o e b u s , P a l l a s q u e f a u e b i t ,
 E t p e r a g e t p a r t e s n u m e n u t r u n q u e s u a s .
 V o s q u o q u e q u o s c æ l i d i g n i s s i m a c u r a f a t i g a t ,
 N e , r o g o , n e q u i n t a q u æ r i t e l u c e l y r a m :
 I l l a e t e n i m l u m e n c æ l o , t e r r i s q u e n e g a b i t ,
 L æ t a q u e c u m c h a r o t a r t a r a u a t e c o l e t .
 A t u o s , ô M a n e s , q u o r u m n e c l o n g e u e t u s t a s ,
 N o b i l e n e c d e l e t n o m e n a n a r a d i e s .
 V o s , i n q u a m , s o l o s I a n i g a u d e r e C a l e n d i s ,
 V o s d a r e l æ t i t i æ m u t u a s i g n a d e c e t .
 Q u i p p e T i t u m u o b i s l u x a d d i d i t i s t a p e r e m p t u m ,
 H æ c q u o q u e N a s o n i s l u x d e d i t a r t e f r u s .
 E r g o o c c u r r i s t i s M a n e s u e n i e n t i b u s i l l i s ,
 T o t a q u e i n a m p l e x u s m o r t u a t u r b a r u i t .
 E n n i u s i n d e p a t e r m e d i u m c o m p l e x u s u t r u n q u e ,
 H i c , a i t , e s t L a t i j g l o r i a t o t a s o l i .
 M o x V a r r o , & C i c e r o p r o p e r a n t , t e r s i s s q u e C a t u l l u s ,
 M o x q u o q u e c u m N e m e s i c u l t e T i b u l l e u e n i s .
 E t t u q u i d u b i u m f e c i s t i n o m e n H o m e r i ,
 C u i u i t a m d e b e n t , r u s , p e c u s , a r m a s u a m .
 Q u i d R e g e s m e m o r e m p r i s c o s , f o r t e s q u e Q u i r i t e s ,
 Q u o s c u n q u e e x o r i e n s R o m a , u e t u s q u e d e d i t ?
 S a l i c i t i s t a T i t u m u e n e r a t a e s t u n d i q u e t u r b a ,
 c . i i i j .

Hannibal aspecto surgit & ipse Tito.
 Vos ô vos Manes, æternos ducite lusus,
 At nos perpetuò cura dolorque prement.
 Has ego quotannis luctu celebrabo Calendas,
 Et ficto in iuciam thura, merùmque rogo.
 Hi deinde uersus tumulo ponentur mani:
 D ù faciant illos postera turba legat:
 Quisquis ades, uacuum Nasonis ærne sepulchrum,
 Quisquis ades magni ærne sepulchra Titi:
 Orphei quod precibus Plutonia regna dedere,
 Hoc Titus, & magnus Naso dedere sibi.

E L E G I A

XIII.

Helis quod speculo multùmque diuque retenta,
 S acratum Veneri sic remoratur opus,
 Fallor ego, aut iusta certè ratione mouetur,
 Nec leuis est tantæ ciussa reperta moræ:
 Nanque nec ornatos componit ritè capillos,
 Cui non iussa suo stat coma flaua loco:
 Nec Tyrio fucare genas credenda colore,
 Cui medias intrà purpura nata genas.
 Aut igitur creta collum moneitur eburnum,
 A ut labris spargit rubra uenena suis:
 At collum natura illi concessit eburnum,
 E t munio iussit labra rubere suo.
 Cur uerò uenues oculorum depilet arcus,
 C ur iubeat patula cædere fronte comas,
 C ui geminos talis testudo exornat ocellos,
 Q ualis Apellæa linea ducta manus?
 E t cui lunatæ tam largæ est area frontis,
 V e sit tam patula fronte nec ipsa Venus.

E P I T A P H I A.

41

S ciliçet hæc emptis implevit dentibus ora,
 N atium esse probat cui gela sinus ebur.
 A t uerò inflatum pectus mammâsque cadentes
 E t mollem magna colligit arte sinum.
 O Dii, quàm tuta est à tali crimine uirgo,
 C ui tumet æqualis semper utrinque sinus?
 Quid gestus, cultumue loquar, moréque decoros?
 T alis erat, malum quum Cytheræa tulit.
 Ergo Helis speculum non sic remorata tuetur,
 H elis enim speculi non eget arte regi:
 I psa sed in facie dominæ crystallæ morantur,
 E t raras gaudent cernere delicias.
 Helida cur ergo absentem sic turba requiris,
 N ec pergis potius dum procul Helis abest?
 Q uippe absens Helis nullum retinebit euntem,
 S i ueniat, cunctos quòd remoretur, erit.

E L E G I A R V M F I N I S.

E P I T A P H I A.

D. P. S T E L L A E. L L. D O-
 ctoris celeberrimi.

V N D V S ut assidua gauderet luce, suoque
 M Viuere sol posset liber ab officio.
 L uci fer in terras cælo migrare relicto,
 A tque hominis faciem sumere iussus erat.
 A t mox ut Stelle discessu clara Deorum
 P erpetua cæpit regna nocte premi,

Pœnituit mandasse Iovem, Stellâmq; uocauit,
Et Solem antiquas iussit obire uices.

D. I O. VALENTIS,

Regi à consilijs.

Extincto nuper Republica mœsta Valente,
Visa mihi secum sic gemebunda queri:
Sæpe alios fleui, dum sic raperentur, alumnos:
Causa tamen nunquam iustior ulla fuit.

ADVOCATI CVIVSDAM

O rerum uarias uices, et ingens
Fortune paradigma sæuentis!
Clamofissimus omnium uirorum,
Qui uerborum operam omnibus locabat,
Nunc raptus Rhadamanthium ad tribunal,
Conducat miser ante quæ locabat.

GVLIELMI BVDÆI, VIRI

nostræ ætatis doctissimi, qui Lutetia obiit an-
no M. D. XL. XIII. Cal. Septemb.

Ὅστις Βουδαῖον γλώσσης ἀνομιέσαστο Φοῖβον
Ἀμφοτέρως, ὀρθῶς Φοῖβον εἴειπε μάλα.
Οὐκ εἶπεν εἰ ἱκανῶς, μῦθων γὰρ ἕνεστιο,
Ὅς ἐννῆσι φάος ἔκαπαδὶ παρέχθαι.

E I V S D E M.

Vnus Budæus, terrâmq; poloſque hominēſque
Deiunxit magna prouidus arte ſibi:
Cælo animum, terræ corpus donauit habendum.
At cæbri nobis dona ſuperba dedit.
Sic deceſſit inops, nam nil ſibi liquerat ipſe,
Verum hæc paupertas unica uincit opes.

E I V S D E M.

Budæum fleuere homines, plorauit et aër,
Budæus gelidis est quoque fletus aquis:

Sic flevere homines, ut plena uolumina mœsis
Carminibus quibus Bibliopola terat.

Sic aër luxit, consumptis undique nimbis,
Vt iam quas plueret non reperiret aquas.

Flumina sic flerunt, ut quâ modo nauis abibat,
Currat inoffensis sic quadriga rotis.

Restabant cælum et tellus, communis ut omni
Quâlibet immenso mœror in orbe foret,

Sed quum cælum animam Budæi, terra cadauer
Possideat, quæso, qua ratione fleant?

NICOLAI BEZAE PATRVI,
qui Regi à consilijs fuit.

Marmore de Pario nullas hic stare columnas,
Aera nec artificis inuere iussa manu,

Nec tumuli ærnes operosam surgere molem,
Qualia Mausoli fama sepulchra canit.

Scilicet hos titulos, hos querere debet honores,
Qui nil, quo melius nobilitetur, habet:

Hic autem magni quondam pars magna senatus,
Aut nullo, aut solo Beza Catone minor:

Quem sic eripuit uirtus ter maxima morti,
Viuat ut extincto posthumus ipse sibi.

Mortuus è tumulo famam cur capiet inanem,
Illi quam uiuo uita peracta dedit?

Immò si uerum fas nobis dicere: sed fas,
Dignus qui tumulo non tegetetur, erat.

CATHARINAE TEXEAE
Aureliensis.

Isto quis iaceat loco sepultus
Forsan scire cupis, benigne lector,
Atqui id dicere perlibenter optem.
Sed quo nomine debeat uocari

Quicquid hoc tumulo latet sepultum,
 Scire iudico quamlibet sagacem
 Nullum, & quamlibet omnium peritum:
 Nam si ex corpore iudicare sexum
 Decet, Virgo latet sepulchro in isto.
 At quânam ratione nancupari
 Debet fœmina, quam timore nemo
 Turbatam nimo, aut dolore vidit?
 Nemo prosperiore sorte abuti,
 Loqui nemo ubi fœminæ tacendum,
 Nemo, quum decuit loqui, tacere.
 Choros nemo sequi parum pudicos,
 Nemo ornare comam parum pudenter,
 Nemo accersere pharmacis colores.
 Hinc ubi arare oculos & inde nemo,
 Nemo verba loqui petulca vidit.
 Ergo vir fuit? At virum vocare
 Qua decet ratione, cui virilis
 Illa corporis est negata forma?
 Ergo utrumque fuit. Fuisse uero
 Cur utrumque putem quod esse neutrum
 Probatum satis est, superque nobis?
 Diana ergo fuit, altera aut Minerva,
 Quæ, quum fœmina sit, tamen virili
 Intus est animo, ut ferunt poëtæ.
 Sed est nota satis cruenta Pallas,
 Et insana Deum libido nota.
 Ergo quid superest, nisi ut putemus
 Quiddam hoc in tumulo latere, quod sit
 Fœminis que uirisque, Dissique maius?

45

E P I T A P H I A .
A N T O N I I P R A T E N S I S
Cancellarij Galliae.

A mplissimus uir hic iacet.

E O B A N I H E S S I
Poëta egregij.

Venerat exutus mortali corpore nuper
Hessus, ut infernis exciperetur aquis:
Quem toruè intuitus squalentis portitor Orci,
Hic ait, hic gratus Manibus hospes erit:
Tunc Syracusij calamos impune poëtae,
Maonidæque tubam pessime surpueris ?
Dixerat: et média Vates iam puppe sedebat,
Quum uetuit nauatam pergere Mercurius.
Ne sciuo senex, inquit, nam uindicat istum
Iuppiter, et superum cætera turba, sibi.
Extinctis alijs potuit qui reddere uitam,
Ditis in hunc possunt iura seuera nihil.

M A C U T I P O M P O N I I,
quum falso nuntiaretur in Alpibus occubuisse.

Vos nunc aduoco flebiles Phalauci,
Vos uoco o numeri seueriores:
Adeste, obsecro, dum meum Macutum,
Meas delicias, meamque uitam,
Morde lugè pessima peremptum.
Vnde Pierides loqui auspicabor ?
Dicimne ut patria bene instituta
Natus ille meus Macutus, omnes

- Vita uicerit integra & pudica?
 Dicam' ne ut patria bene erudita
 Natus ille meus Macutus, omnes
 In hac uicerit eruditiores?
- Traxit carminibus suis opacas
 Syluas, & ingra montium comata,
 Vndarum & domuit rapacitatem
 Orpheus, sed superauit hunc Macutus
 Mutis non modo doctus imperare,
 Sed pacare hominum potens furorem,
 Et lenes itidem incitare mentes:
 Nec solos digitos mouère doctus,
 Sed lingua pariter loqui diserta.
- Pericles potuit tonare quondam,
 Sed Græcus tonuit suis Athenis.
 Lingua Tullius eloquens Latina,
 Romanis tonuit suis Latinus.
 Natus sanguine Gallico Macutus
 Et Græcè tonuisset, & Latinè,
 Hoc si Roma foret Latina seculo,
 Et nunc Græcia Græcia personaret.
- Appelli Cytheræa picta quondam
 Nec tota attamen, immò in absoluta:
 Mille autem Venerè que Gratià que,
 Expressit lepidus meus Macutus,
 Aut uicat potius, nec id colore,
 Sed docta lepidà que scriphone.
 Appelles manui, at meus Macutus
 Debet ingenio perennitatem.
- Aegyptum penetravit usque in imam
 Magnus Pythagoras, Plató que magnus,

Et uenit, Scythico gelu relicto,
 Athenas Anacharsis eloquentes.
 Vidit Italiam meus Macutus,
 Visurus pariter mare atque terras,
 Doctrinam ut faceret suam auctiorem,
 Cœpti si bona fors boni fuisset,
 Aut siquid reperisset, absoluta
 Vir quod disceret eruditione.
 Vos interrogo quæ caput tenetis
 Nascens Rhodani superba saxa,
 Cur sæuos homines fouctis illos
 Macutum mihi qui meum abstulêres?
 Vos Nymphæ rogo quotquot hinc uel inde
 Lemani uitreas tenetis undas,
 Cur pati potuistis hunc cruenta,
 Sælestæque manu uirum interire,
 Cui Nymphæ usque adeo suère cordi?
 Dic mihi, Cytheræa, dic, Apollo,
 Dic Hermes, mihi, dicite ò Camœnæ,
 Cur nostrum, rogo, cur meum Macutum
 Passi estis periri? An minus remoto
 Vt possitis eo frui, in Deorum
 A diuncto numerum et beatitatem?
 Tali dignus eras Olympe ciue,
 Tali dignus eras domo, Macute.
 Habetis, Superi, mei Macuti
 Nunc diuinam animam, at relicta terris
 Moles corporea, illa quam Macuti
 Diuinum ingenium incolebat olim.
 Vos curate animam, Dij, Deæque,
 Nobis corporis est habenda cura:

Hoc dicamus ei sepulchrum inane:
 H ei cur non licet apparare uerum!
Audi nunc ubicunque sis, Macute,
 Sive cum Ioue nunc iocaris unâ,
 Vt cæli nouus incola, & colonus,
 Sive te potius nouem Sorores,
 Parnassusque tenet bicornis, audi.
Te uiuum mihi sustulere fata,
 Extinctum quoque sustulere fata,
 Quod unum licet, his tuo quotannis
 Pares inferias dabo sepulchro,
 Vt meo Pyladi, meoque Achati.
 Sic qui finis erit mihi loquendi,
 Desendi mihi finis est futurus
Te meum Pyladem, meumque Achatem.

S I M O N I S G R I N A E I,
 uiri longè eruditissimi.

Ecquid ad extincti Grinæi funera, Nymphæ
 Tinguunt umbre genas largo, Rhenumque per omnem
 Turbata, magno repletis littora planctu?
 Ecquid ad extincti Grinæi funera, Phœbe
 Sublatum esse genus, quem par tibi cura sodalem
 Fecerat, & simile adiunctum cognomen utrius?
 Ecquid nunc iaculatur aquas umbosus Orion,
 Et madidam fundit lachrymosus Aquarius urnam:
 Cæteræque obscuro radiantia sidera cælo,
 Illustres tingunt nigra ferrugine uultus?
 Ecquid ad extincti Grinæi funera Vates
 Diecti mœrore oculos lachrymantia uerba,
 Et mœsto alternos trahitis de pectore uersus?

O rerum sortes uariæ, properat æque doctis
 S emper fata uiris! I nunc et cura latentes
 S it tibi, quisquis eris, naturæ inquirere causas.
 S ciliçet hæc stultos mortales fallit inanis
 S pes uitæ, doctis eadem indoctis, que mnatur
 M ors tamen, et magno finem impositura labori,
 D esidiæ et magnæ. Nunc si sapi, ergo uiator,
 V iue tibi, nanque ipse tibi moriêre, nec unum
 P rogrediêre diem, leschi quum aduenerit hora.
 N on tamen usque adeo pietatis nescia corda
 S unt, Grinæ, mihi, quin doctos carnâne Mânes
 P rosequar, et cura memet consoler inani.
 E rgò agite ô Manes, ô meus super æthera pridem
 V ecta, piuum, quæso, à nobis hoc accipe carmen:
 A t tu summe Deum, uastus qui pondera cæli
 D irigis, et uastus cui sese accommodat orbis,
 G rinæum in fontem dilectis orbibus infer.

I N C E R A T I N U M, P S E V -
d o m o n a c h u m .

F lete agendum, flete ô fratres, extinctus abiuit
 ille unus uestræ religionis honos.
 R idete à reliqui, risu dignissima res est:
 H æc sunt perpetuis funera digna iocis.
 Q uippe huius quondam mendacibus omnia fucis
 P erdere, sola diu curæque mēnsque fuit.
 A t dum cuncta tegit, dum fruidibus omnia uelat,
 M ors simulatorem, non simulata rapit.

I O. Q U E L I N I.

I lle, Calliope, Quelinus ille,
 E c tuus simus, et meus Quelinus,
 I lle, inquam, in media senex iuuenta

d. i.

50 E P I T A P H I A .

A quis interijt miser sub illis,
 Non quas fonte tuo hauserat, nec illis
 Quas secum flumij trahunt sonantes:
 Sed quas, dum uigiles terit luarmas,
 Collectas aluit scelestus hydrops.
 Sic tuus perijt tibi Quelinus,
 Sic meus perijt mihi Quelinus.
 Ergo hunc Calliope sticamus ambo,
 Ut illum proprijs aquis peremptum,
 Seruemus lachrymis, aquisque nostris,
 Ut uincantur aquis aquae, et puetur,
 Ille qui perijt mihi, tibi que,
 Seruatus studio tuo, meoque.

I A C O B I B E L N E N S I S .

Hunc sibi Belnensis tumulum quem cernis inanem,
 St truxerat, inuidit cui laqueus tumulum.
 Debuerat certe, fors si foret omnibus aequa,
 Tardius hic fieri, uel prius ille mori.

R E N A T I G E N T I L I S .

Frausto gutture stare quem reuinctum,
 Impeditque uides et huc et illuc,
 Quondam purpureo sedens Senatu,
 Primas Parhisio in fora tenebat.
 Verum (proh facinu: scilicet, que grande,)
 Dum lucri studio impotentis captus,
 Bonos non minus ac malos coereet,
 Iusto nunc me sic iubente Diuum,
 Vnius qui male seclerat tot annos,
 Stare nunc male mortuus iubetur.

G V L I E L M I L A N G A E I

Insubriae Proregis.

EPI T A P H I A.

58

ANGAEVS ille magnus hic iacet, Lector,
L Vnus Minervam colere doctus, et Martem,
 Quo nemo melior pace vixit aut bello.
 Vitæ genus habes: mortis en genus discæ:
 Ætate consumpta laboribus multis,
 Suis, suorumque omnium ferè exhaustis
 Bonis, in usus Galliae suæ, tandem,
 Quum plus Milone et Curione deberet,
 Interijt. Ergo pauper occidit, dices:
 Immo locuples, cui patria debuit tantum.

STEPHANI DOLETI AVRELII.

Ardentem medio rogo Doletum
 Cernens Aonidum chorus sororum,
 Charus ille diu chorus Doleto,
 Totus ingemuit, nec ulla proxus
 E' sororibus est reperta cinctis,
 Naias nulla, Dryad' sue, Nereis sue,
 Quæ non vel lachrymis suis, vel hausta
 Fontis Pegaſei studeret unda
 Crudeles adeo domare flammæ.
 Et iam totus erat sepultus ignis,
 Iam largo madidus Doletus imbre,
 Exemptus poterat neci uideri,
 Quum cælo intonuit seuerus alto
 Diuorum pater, et uelut per ægre
 Hoc tantum studium ferens sororum,
 At cessate, ait, et nouum colonum
 Ne diutius inuidete cælo,
 Cælum sic meus Hercules petiuit.

I O. D A M P E T R I.
 d. 4.

C l a u s u s c æ n o b i o l a t e b a t o l i m
 I l l e D a m p e t r u s , o p t i m u s u i r o r u m ,
 P r i n c i p i q u e H e n d e c a s y l l a b ō n p o æ t a .
 E t c l a u s u s p a r i t e r l a t e b a t i d e m
 M o l e c o r p o r e a , h a u d q u i d e m , f a t e m u r ,
 O b æ s a n i m u s a u t t e n e b r i c o s a ,
 V e r ū m c o r p o r e a , e t p r o i n d e t a l i
 V t d i u i n u m a n i m u m u e l u t q u i b u s d a m
 N e x u m c o m p e d i b u s t e n è r e p o s s e t .

A t n u n c c a n o b i j q u e , c o r p o r i s q u e
 V i n c i u s D a m p e t r u s e x o l u t u s e x i t ,
 D o c t o r ū m q u e u o l a t p e r o r a l i b e r ,
 Q u i t a m e n m o r i e n s , s u i s a m i c i s ,
 H e u q u o t m i l l i a l a c h r y m a t i o n u m ,
 H e u q u o t a t t u l i t a n x i o s d o l o r e s !
 E r g o h a u d o c c i d i t i p s e , q u o d p u t a r a m ,
 O c c i d i t p o t i u s s u o s a m i c o s .

N O B I L I S S . P R I N C I P I S ,

F r a n c i s c i B o r b o n i j , D u c i s A n g u i e n n e n s i s .
 Q u u m n u p e r g l a d i o s , e t f o r t e m e u a s e r i s h o s t e m ,
 H i c , F r a n c i s c e i a c e s , n e c t a m e n e n s e i a c e s .
 S e d n e c i n h o s t i l i p o t u i s t i o c c u m b e r e c a m p o ,
 N e c f o r t i s f o r t i m e t u s a b h o s t e c a d i s .
 S e d i b u s a t p a t r i j s , b e l l i s i m u l a c h r a c i e n t e m
 M i s s a i n f e l i c i s u s t u l i t a r c a m a n u .
 A r c a , o l i m , u t c r e d o , S e y g r a c o m p a c t a c u p r e s s u ,
 A r c a , e h e u q u a n t a n o b i l i t a t a n e c !
 A r c a , i n q u a P a r a c u m M a u o r s a b s c o n d e r a t i p s e ,
 A u d i j e u t f a c t i s æ m u l a f a c t a s u i s .
 S i c i g i t u r m i s e r a n d e c a d i s , n e c æ r n e r e l o n g ū i m
 I l l a t u a l i c u i t p a r t a t r o p h æ a m a n u .

*At si nobiscum vis, ô fortuna, iocari,
Cur istis mors est seria mixta iocis?*

F R A N C I S C I V A L E S I I,
I, Christianissimi Francorum Regis, P. P. & bona-
rum literarum assertoris, iudicisque.

O B I L E, quisquis ades, Regis uenerere se-

N pulchrum,

Regis sepulchrum nobilis.

Nec pigeat mecum Francorū incommoda flere,

Dum multas paucis explio.

Corporis ac animi florentem dotibus, atque

R e facile primum ut nomine,

Franciscum hunc Regem uidit Fortuna, simulque

I nudit, ut bonus solet.

Illum igitur ficto interdum demulsi amore,

E t inelytis uictorijs:

Reppulie irata interdum, uultuque minaci

T radidit in hostium manus.

Sed nec fors illum melior sic extulit unquam,

V t esset immemor sus:

Nec Fortuna animos illi sic fregit acerba,

Q uin uictus illam uinceret.

Ergo suos cernens uanos Fortuna labores,

E t irritos omnes dolos,

Auxilium poscat supplex à Morte: roganti

Mors paret illi protinus,

E t Regis primum è natis truculenta perennit,

C ui tertium mox addidit.

Heu! iuuenes ambos. ambos nil tale timentes,

E t non meri dignissimos.

Tandem etiam, ô facinus! parta iam pace fruente[m]

d. iij.

Aggressa patrem sustulit:
 Sublatum ingenuè omnes, sed præ omnibus, illæ
 illæ Camænae nobiles,
 Hebraeæ, Græcæ, et Latinae, quas ille fouebat,
 Vt filias suæ pater.
 Quæ nunc, ut referant illi quæ præmia possunt,
 Fouent iustissim mortuum,
 Et quantum in sese est, à cæca mortis opacæ
 Oblivione iudicant.

FRANCISCI VALESII,

Francisci Regis filij, et Galliarum Delphini.
 Hunc etiam iuuenem extinctum, rogo, ærne, uiator,
 Hæc mihi, cur uiuum dicere fata uetant?
 Hic est, quo niti regnum debebat auitum,
 Spes patria nuper, spes quoque prima patris,
 Pro quibus intrepidus fortæm dum fertur in hostem,
 Ipse illum Maiors uidit et obstupuit.
 Aggressusque dolo, et crudelis fraude ueneni
 Sustulit. Heu magnis fraus bene nota uiris!
 Macte tamen Princeps: nam te mors ipsa fatetur
 Non aliter unquam quàm potuisse dolo.
 Nempe erat hoc reliquum, Pellei ut principis acta
 Aequares, simili te quoque fraude mori.

CAROLI VALESII, FRAN

cisci Regis filij, et Aureliorum Ducis.

ALLIA felix felix mihi patria nuper,
 G I dem etiã nuper rexque paterque fuit.
 Ingenium (nisi me assentatrix urba sefellit)
 Cæcæ est, et summis æmula forma deus.
 Iamque mihi externos Fortuna parabat honores,
 Iam poteram magni Cæsaris esse gener,

Quando ferox blanda pro coniuge Parca reperta est,
 Quæ mihi pro thalamo sterneret hunc tumulum.
 Nec tam erepta mouent tamè hæc me commoda uitæ,
 Quàm doleo abruptum nobile pacis opus.
 Sed quanquam haud potui pacem componere uisus,
 Quis scit ab interitu surget an ipsa meos?

I N M O R T E M F R A N C I S C I

Valesij, I, Francorum Regis, et duorum eius liberorum, Francisci, Carolique, alterius Galliarum Delphini, alterius Aureliorum Ducis.

S P I C I S infelix tres Regum Gallia mortes,

A Heu uicina niuis funera fucribus!

Aspicias effrui, quantaque potes pietate

Prosequeris facibus, prosequeris lachrymis.

Nec mirum: digni siquidem natique patèrque,

Quorum elementa necem muta uel ipsa gemant.

Crudeles superi, ut sit mors matura parentis,

(Debuerat primæps si tamen iste mori)

At cur tam subito ternis ex fratribus, unum

Seruastis, rapuit Mors uolenta duos?

Nam potius: digna ut uirtutis præmia ferrent,

Condendus triplex fratribus orbis erat.

I C O N E S.

Hercules OEtens.

Certauit mecum Virtus, superataque cessit,

Hæc uolui uicta, uictor et esse mei.

Dido, rogum consensura.

Funere Didonis sapientes este puellæ,

Suis nulla hospitij pondera, nulla thors.

d. iiij.

Hector.

Hectoris incolumis mansisti patria, dextra,
Hectore quid mirum si pereunte, peris?
Pythagoras.

Laudent vitam alij suam loquendo,
Virtutem ipse meam probo tacendo.
Xenophon.

Pallada dilexi, pariter me Pallas amavit,
Et literas Pallas et dedit arma mihi.
Alexander Magnus.

Post Persas fusos, quasitasque orbis habendas,
Armis non potui cedere, cedo dolis.
Democritus.

Omnia Democritus ridebat, tu quoque, lector,
Democriti ride, si sapias, tumultum.
Demosthenes.

Magnum opus est, hominū regere et componere mētes,
Sed tamen hic magnum præstitit illud opus.
Spartana filium interfectura.

Ergo ubi sunt comites? tuus es Lacedæmone natus?
At peperit matrem terra Lacedæna tibi.
Sappho.

Auxit Musarum numerum Sappho additis Musis,
Felix, si scævus sic uolisset amor.
Lucretia.

Pollutum est corpus, mansit mens integra nobis:
Et non ex isto corpore casta fugis?
M. Brutus Cæsaris interfector,
seipsum interfecturus.

Dimitijs uti licuit cum Cæsare partis,
Ferre necem possum, non potui dominum.

Cato Vticensis.

Vicisti Magnum Cæsar, sed quidlibet aude,
Vnus dicitur se superasse Cato.

Camillus.

Romanam, fateor, construxit Romulus urbem,
Capta ego restitui mœnia: maior uir?

P. Virgilius Maro.

Et tu, docte Maro, es sublatu orbi,
Mori numina posse quis putasset?

Iuppiter Phidiasus.

Vt tali sese cognouit imagine pictum,
Tandem etiam geminus Iuppiter, inquit, ero.

In eundem.

Quantum hic à uero distet Ioue Iuppiter audi,
Nempe hic est castus, priscus adulter erat.

Venus.

Me Paris ex natus nuper, Pallásque salutant,
Hæc Venerem, matrem natus, at ille deam.

In eandem.

Nunc demùm cœpi Venus esse uenustior, olim
Quæ fuerant sociæ contineo Charitas.

In eandem.

Falluntur qui me cohiberi posse negarunt,
En basis hæc Venerem sistere parua potest.

T. Liuij.

Tumulum Tito nuper parabam Liuijo,
Quum sic Apollo iussit ut desisterem,
Hæc mortuos, inquit, decem, uiuit Titus.

THEODORI BEZAE VEZELII
EPIGRAMMATA.

AD LECTOREM.

VNT qui Lectori longo fastidia libro
S Longa ferant, fas sit scribere pauca mihi.
Iste tamen poterat, Lector, liber esse, libellus:
Pendere sed uersus, non numerare deest.

AD EVNDEM.

Non conuitia, nec lacrationes,
Nec ronchos timeo calumniâsue,
Nec ullos obelos seneriores.
Non quod iudicio meo Poëta
S im tantus, nihil ut queat reprimi:
Sed quod iudicio meo Poëta
S im tam ridiculus, parùmque doctus,
Vt nullum fore iudicem eruditum,
Meos carpere qui uelit labores:
Nam quis Aethiopem uelit lauare?

DE GEMINIS SOLIBVS

uisis Lutetiæ Parisiorum, Anno 1539.

Aspiceres nuper geminos quum Gallia, Soles,
Mirata es Soles Gallia tota duos.
At nunc mirari potius tua commoda discas,
Quæ spondere tibi sidera bina uides.
Sol est Franciscus, sol est quoque Carolus, istos
Nimirum Soles astra benigna notant.
Quos si concordés fœdus coniunxerit ictum,
Eclipsis fuerit nulla timenda tibi.
In Claudium.

Non cessas ueteres Claudi incusare poëtas,

*C*laudo ausos Venerem iungere Mulabero.
*E*t Diuos ego non cesso uocitare furentes,
*V*xor quòd claudio sic data bella tibi.
*A*ttamen hoc nostrum cœpit lenire dolorem,
*Q*uòd tua nun- Martem cœpit habere Venus.

DE COMMENTARIIS

*D.*Melchioris Volmarii, præceptoris charissimi
in Homeri pœsim.

*M*æonidem ingrati priuarant lumine Diui,
*N*ec uati quicquam proderat esse sacro.
*H*oc scelus adueruens noster Volmarius, illi
*R*estituit, diui quos tulerant oculos.
*I*ar cite me Superi, uobis est maior habendus,
*I*rrita qui Superum reddere iussa potest.

IN QVENDAM ASINORUM
 encomiastem.

*D*um laudas asinos, toties cur, Pontice, peccatis?
*N*empe tibi ignotum γῶν σκαῶν erat.

IN AMOREM.

*I*sse hominum curam Superis si credere fas est,
*E*t quæ sentinus commoda ferre Deos,
*C*ur rogo felici Diuum numeratur in albo
*F*raudibus ille suis nobilitatus Amor?
*S*ane illum quisquis supremo adscripsit Olympo,
*H*unc namus credo, cepit Amoris amor.

DE VENERE MARMOREA

*R*egi donata à Renzo equite.
*Q*uæ tibi missa fuit nuper, Rex maxime regum,
*N*on est ficta Venus, uera sed ipsa Venus.
*L*ilicet illa polum, Martemque louemque reliquit,
*Q*uid te his maiorem crederet esse eribus.

AD CAROLVM QVINTVM,

quum Lutetiam ingressus esset.

Te præsente sua est facies quod reddita caelo,

Et sensit numen Iuppiter ipse tuum.

Miratur vulgus: sed cui est tua cognita virtus,

Virtus perspectum quid tua possit, habet.

Silicet hoc æquum est, ut qui moderamine tanto,

Iura dat in terris, iura det ille polo.

AD LODOICVM VALIDVM

Non est credibile, hunc meum libellum,

Hunc, inquam, illepidum meum libellum,

Perlectum esse tibi, et molestiarum

A te cædia tanta deuorata?

Ego, legeris, et molestiarum

Smel cædia tanta deuoraris,

Dic mihi Lodoice, amabo, tunc

Vllum unquam inspidum magis poetam

Legisti? An retices? nec id futuri

Vis personam igitur tuam ipse sumam,

Et satisficiam mihi roganti,

Et quanta potero intonabo uoce,

Non uidi inspidum magis poetam.

DE AMICITIA CVM TRVCHIO inim.

Hec uos aduoco, uos acres Sophistas

Fallaces, querulosque homunciones,

Quæ noctes teritis, dièsque totos,

Querendo insidias locutionum.

Vos, inquam, aduoco, uos acres Sophistas,

Qui posse hoc fieri simul negatis

Vt quis inuicem in locis duobus.

Tandem uera loquor ò tenebriones,

Discite, et fieri videte posse,
 Posse quod fieri simul negatis,
 Quum sim unus, tamen in locis duobus
 Vitam uiuo simul, uel utque nostra
 In partes geminas scata mens est:
 Apud me altera uiuit, altera autem
 Viuit in Truchio meo. Ergo nobis
 Palmam creditis ô tenebriones?

I N S A P I D V M.

Dum sese egregium Sapidus putat esse poetam,
 Desipit, et Sapido nil magis inspidum.

D E T H E O C R E N I L I B E L L O.

Arna Maro laudare docet spatiosa colonos,
 Idem parua docet rura colenda Maro.
 Quis uolet hic terram centenis uertat aratris,
 Plus inuat hic paruus, sed bene cultus ager.

I N E V N D E M.

Nil non egregiè facit Philænus,
 Tersus, integer, elegans Philænus.
 Testem si petis, en tibi, Philæno
 Teste, hæc omnia perficit Philænus.

A D B I B L I O T H E C A M.

Saluete incolumes mei libelli,
 Meæ deliciae, meæ salutes,
 Salue mi Cicero, Catulle salue,
 Salue mi Maro, Pliniûmque uterque,
 Mi Cato, Columella, Varro, Lini,
 Salue mi quoque Plaute, tu Terenti,
 Et tu salue Ouidi, Fabi, Properti,
 Vos saluete etiam disertiores
 Graeci, ponere quos loco priore

61 EPIGRAMMATA.

Decibat, Sophocles, Socratesque.
 Est tu cui popularis aura nomen
 Dedit: tu quoque magne Homere salus,
 Salus Aristoteles, Plato, Timæe.
 Et uos ô reliqui quibus negatum est
 Includi numeris Phalaccorum.
 Cuncti denique uos mei libelli
 Saluete, iterumque certumque,
 Atque audite meam precationem:
 Hoc ergo precor ô mei libelli,
 Ut ne longa mihi mora illa (senis
 Nam à uobis procul absui diebus)
 Obsit quominus undiquaque tali
 Sitis in me animo et fauore deinceps,
 Quali, dum proficiscer, fuistis,
 Nimirum facilique candidoque.
 Quod si istam mihi supplicationem
 Vos concesseritis mei libelli,
 Id uobis quoque pollicabor ipse,
 Non me unam hebdomadam procul, quid? immò
 Non diem procul unicum absfuturum.
 Quod diem? immo nec horulam, immò nullum
 Punctum temporis, ut libet pusillum.

AD SODALES, DE
 Melchioris Volmarij, præceptoris chris-
 tissimi aduentu in Galliam.

Audite, ô lepidi mei Sodales,
 Ter suauem atque hilarem locutionem.
 Ille Volmarius, mei ô Sodales,
 Inægrissimus omnium uirorum,
 Ille Volmarius nudo est reuersus,

Hunc ergo, ô lepidi mei sodales,
 Diem cantibus, oro, transigamus.
 Procul mœstitiæ, nubes hæcque,
 Procul tristitia, atque solitudo,
 Procul sine gemitus, procul dolores.
 At tu lætitiæ adueni, tumque
 Adducas comitum, optimum Deorum
 Lyæum, et Cerecem optimam Dearum.
 Io, mi bone Bacche, mi Lyæe,
 O Ceres mea, ne mihi negetis
 Quæso istam exigam petitionem:
 Adulate, rogo, Deis relictis.
 Hic nulli tetrici deambulones,
 Hic rixosus erit Sophista nullus,
 Sed conuiue aliquot boni poëtæ,
 Nempe Rillerius, Iobertusque:
 Tertius quoque Claudius futurus,
 Locum post alios tenebo quartum.
 At tu Melchior in loco supremo
 Sedens, Mercurusque Apollinisque,
 Et uices Charitum suplebis unus.
 Quod si forte tua eruditione
 Audita (quis enim tuam negare
 In cælum quoque transisse famam)
 Facundus ueniat nepos Atlantis,
 Aut Phœbus Charitesue: tunc manebis
 Suprema nihilominus cathedra,
 Et tacentibus omnibus loquëris,
 Nam quis (nam penitus caret cerebro)
 Phœbo Mercurioque, Gratiisque,
 Negeet Volmarium eruditiorcm?

IN LAUDEM COLVMELLÆ.

O rphæa mirata est Rhodope sua fatis canentem,
 Si modò Virgilij carmina pondus habent.
 Tu uerò lani, syluestria rura canendo,
 Post te urbes ipsas in tua rura erabis.
 O' Dÿ quos olim nutriuit Roma Quiritès!
 Quæ tam facundum uiderit agricolam!

DE ALDO MANVTIORO.

omnium quidem authorum, præcipue uero poetarum
 excellentissimo Typographo.

Didonis æcinis rogam disertus
 M aro: Pompeij rogam L ucanus:
 Et diserte adeò hoc uterque fecit,
 Vt nunc uiuere iudicetur illa,
 Nec iam mortuus hic putetur esse:
 I mmodè sint rediuiui & hic & illa.
 Ergo credere fas erit poëtas
 Diuos, utpote qui loquendo possint
 Vitam reddere mortuis: quod ipsis
 Est diuis proprium & peculiare.
 Quòd si credere fas Deos poëtas,
 Vitam reddere quòd queant sublatam:
 Quanto est iustus, æquusque, quaeso,
 Aldum Manutium Deum uocare,
 Ipsis qui potuit suo labore
 Vitam reddere mortuis poëtis?

DE CANDIDA.

D ecessus medio choro iacebam,
 Et somno graue iam caput cadebat,
 S uic Candida quum miserta Beæ,

Præfens est mihi uisa dormienti,
 Iocos, deliciasque factitare,
 Et tractare manu, & notare ocellis,
 Et blefa uelut increpare uocæ.
 Contra sic ego somnians loquebar,
 Ni sis me mihi charior, puella,
 Dissolui cupio, & perire totus.
 Vix hæc ædideram, repente nostrum
 Quum lux inuida somnium diremit,
 Et meam mihi sustulit puellam.
 At tu, quisquis es, ô tenebricosæ
 Præses optime cogitationis,
 Seu te Morpheæ, seu uocare Somnum
 Fas est, fac uigil ut queam uidere
 Quod somno potui uidere captus.
 Aut, si non aliter potes mederi
 Huc desiderio meo, perennem
 Inducas mihi somnationem.

IN SEXTVM.

Cæcus es, & cunctos reprendis, Sexte, poëtas:
 Sanum reprehensor debet habere caput.

IN THAIDA CÆCAM,
& Ponticum claudum.

Thaida cras duces cæcam, pede claudus utroque:
 Conuenis uxori, conuenit illa tibi.
 In teigrum è duplici surget sic corpore corpus,
 Si præstes oculos, præstet at illa pedes.
 Ergo rem faciunt te dignam, Ponticæ, diui,
 S' emuuro quis dent inuicem tibi.

IN LVPVM.

I ciunus sobrium mihi Platonem

Laudabas, Sophiamque prædicabas,
 Mox uerò ut tibi cæna sumpta mecum,
 Mutasti faciem atque opinionem.
 Quis factum hoc Lupe, tam citò ut iuberet
 A' cæna Sophiam ualere? nempe
 Cænatus, Lupe, non eras apud te.

DE FRANCISCO

Rabelæso.

Qui sic nugatur, tractantem ut seria uincat,
 Seria quum faciet, dic, rogo, quantus erit?

DE HELIONORA

Francorum regina.

Nil Helena uidit Phœbus formosius una,
 Te, Regina, nihil pulchrius orbis habet.
 Vtraque formosa est, sed re tamen altera maior:
 Illa serit lites, Helionora fugat.

IN ASINIUM.

Secu domi mihi, seu foris repertus,
 Promissi, et fidei datæ, admoneris,
 Tu contra uelut admodum occupatus,
 Has facis nihili petitiones,
 Sed horam tamen inquis adfuturam,
 Quas me ex paupere diuitem et beatum
 Reddas. En igitur tibi ipse dono
 Horas quod tibi nuntiabit omnes.
 Tandem nunc, Asini, potes iubere
 Hæc ut hora sonet diu expetita.

DE FRANCISCI ET

Caroli inducijs.

Roma olim cessit sacri, generique furoris
 Et cecidit gladijs inclita Roma suis.

Quòd si illi placidas iunxissent fœdere dexteras,
 Robore staret adhuc Martia Roma suo.
 Sic fratrum immittis nuper discordia, penè
 Funditus Europæ uerterat imperium:
 At quoniam iungunt concordia pectora fratres,
 Seruatum Europæ dicitur imperium.

DE MORBO FRANCISCI

Callorum Regis, salutè que mox illi red dita.
 Ægrotò Pallas Franciscò ægrotò iacabat,
 Optabat Mauors æger & ipse mori.
 Illa, quòd hoc tutam solo se credat alumno:
 Hic, quòd sit studio natus uterque pari.
 Quòd si Franciscum mors eripuisset, eodem
 Funere Mars functus, functa Minerva foret.
 Hoc Atropos murata nefas, feritate reposta,
 Tres una ueluit morte perire Deos.

A D C L. M A R O T V M.

Tam doctè Venerem diuinus pinxit Apelles,
 Illi ut credatur uisa fuisse Venus.
 At tantam sapiunt Venerem tua scripta, Marote,
 Vt tibi credatur cognita tota Venus.

A D C A N D I D A M, D E

ipsius facie, in tabella expressa.
 Quanto pulchrius, elegantiusque
 Picta hæc est tabula, omnibus tabellis:
 Tanto pulchrior, elegantiorque,
 Hac ipsa mihi crederis tabella.

X E N I V M T R V C H I O

& Dampetro.
 Sincerus mos est nunquam neglectus amicis,
 Anni sub primos nuttere dona dies.

Nempe quod ut veteris renouatur circulus anni,
 Fas sit ut antiquus sic renouetur amor.
 Ergo quum Beſam Truchius fateatur amicum,
 Nec me Dampetrus denegat eſſe ſuum.
 Non temere, priſcos homines imitatus, utrique
 Parua quidem mitto dona, ſed apta tamen.
 Ambo eſtis Vates, ambobus carmina dono,
 Carmina quæ noſtri pignus amoris erunt.
 Vos pridem ſyncerus amor coniunxit in unum,
 Vnum igitur decuit munus habere duos.

DESCRIPTIO VIRTUTIS.

Quænam tam lacero veſtita incedis amictu?
 Virtus antiquis nobilitata ſophis.
 Cur veſtis tam uilis? O pes contemno caducas.
 Cur gemina eſt facies? Tempus utrumque noto.
 Quid docet hoc frenum? Mentis cohibere furores.
 Raſtros cur geſtas? Res mihi grata labor.
 Cur uolucris? Doceo tandem ſuper aſtra uolare.
 Cur tibi mors premitur? Neſcio ſola mori.

IN FORI MANCIPIA.

Quum ſic hoc proprium ſere poëtis,
 Rebus omnibus ut peculiarem
 Diuum conſtituant, ſuumque numen,
 Cur lucrum, forum, & elocutionem,
 Vni Mercurio tamen ſacrarunt?
 Priſci ſcilicet hoc modo indicarunt
 Futurum, ut rabioſa quiſquis arma
 Tractaret fori, haberet ille curam
 Lucri, non minus ac locutionis.

AD MARIANVM.

Auguſtas, Mariane, deum uenturus ad aras,

Nulla cremas magno thura Sabæa Ioui.
 Nec capis externos cultum qui spargat odores,
 Nec diti tractas aspera signa manu.
 Gemmatæ nunquam sudas sub pondere uestis,
 Nec digitos onerat res peregrina tuos.
 Sed placidam et nullo pollutam crimine mentem,
 Atque sua notas à pietate manus.
 Cæterâ que integros domini testantia mores,
 Hæc, inquam, magnis das Mariane deis.
 Quod si rara solent merito pretiosa uideri,
 Nemo dedit, nemo plus, Mariane, dabit.

IN ERASMI IMAGINEM.

Illum quo totus nunc personat orbis Erasmus,
 Hæc tibi dimidium picta tabella refert.
 At cur non totum? mirari desine, lector,
 Integra nam totum terra nec ipsa capit.

AD MVSAS.

Si rogat Cereremque, Liberumque
 Vitæ sollicitus suæ colonus,
 Si Mauortis opem petit cruentus
 Miles, sollicitus suæ salutis:
 Quid mi, Calliope, tibi, tuisque
 Iure sacra feram? quibus placere
 Est unum studium mihi, omnibusque
 Qui Vatum e numero uolunt haberi?
 Vobis ergo ferenda sacra, Musæ.
 Sed quæ uictima grata? quæ Camœnis
 Dicitur hostia? parcite ô Camœnæ,
 Noua hæc uictima, sed tamen suauis
 Futura arbitror, admodumque grata.
 Attende ô tinea, illa quæ pusillo

Ventrem corpore tam geris uoracem,
 Tène Pieridum aggredi ministros?
 Tène arrodere tam sacros labores?
 Nec factum mihi denega: ecce furti
 Tui exempla, tuæ & uoracitatis.
 Tu ferè mihi passerem Catulli,
 Tu ferè mihi Lesbiam abstulisti.
 Nunc certè meus ille Martialis
 Ima ad uiscera rosus usque languet,
 Et querit medicum suum Triphonem.
 Immò & ipse Maro, cui pepercie
 Olim flamma, tuum tamen terebrum
 Nuper, ô fra ter scæsta, sensit.
 Quid dicam innumeros bene eruditos,
 Quorum tu monumenta, tu labores
 Isto pessima uentre deuorasti?
 Prodi, iam tunicam relinque, prodi.
 Vah ut callida stringit ipsa sese!
 Ut mortem simulat scæsta, prodi.
 Pro totè criminibus datura poenas.
 Age, istum iugulo tuo mucrone
 Cruentæ exape, & istum, & istum, & istum.
 Vide ut palpitet, ut cruore largo
 A ras pollucrit prophana sacras.
 At nos Pierides, bonæque Musæ,
 Nunc gaudete, iacet fera interempta,
 Iacet sacrilega illa, quæ solebat
 Sacros Pieridum uorare seruos.
 Hanc uobis tunicam, has dico Camæne
 Vobis exuias, ut hinc trophæum
 Parnasso in medio locatis, & sit

EPIGRAMMATA. 71

*Hæc inscriptio. De fera intercepta,
Bæceus spolia hæc opima Musis.*

IN PHILÆNUM.

*Aurelias uocare uestras sœuimus,
Vt dicere olim mos erat nasum Atticum:
At te Philæne, Aurelium uocabimus
Fucum, quod omnes adeo pungas frigidè,
A culcum ut interim relinquant nemini.*

AD TRIPVTIVM AVRE-
lium Iurisc.

*Doctum illum et lepidum tuum libellum,
Quo mysteria iuris explicasti,
Fertur Mercurius tulisse nuper
Ima ad tartara, protinusque doctis
Illis manibus, ut Papiniano,
Paulo, Sœuolæ, et Vlpiano, et illi
Iuris quem merito uocant lucernam,
Legendum exhibuisse: deinde lecto
Sic cœpisse loqui tuo libello:
Ecquid ceditis? At Papinianus,
Cuncti cœdimus, inquit, haud grauatè.*

IN PHILOPATRVM.

*Damnabis fateor nostros Philopatre libellos,
Et tibi non lectum despicietur opus.
Quid tum? si nostros carpas Philopatre libellos,
Debeant tanto nostra placere magis.*

IN EVNDEM.

*Sine Palatina Philopatrus mambulet hora,
Et fatuo incœssu marmor utrunque terat:
e.iiij.*

72 EPIGRAMMATĀ,

Sine fames illum locupletum querere mensas,
 Et procul è uacua iussit abire domo.
 Sicut ieiunus eat, seu pleno uentre uacillet,
 Sicut lateat solus, seu comitatus eat,
 Semper habet quiddam turpi quod garriat ore,
 Quod merito possit carpere, semper habet.
 Semper hiat, semper colloque humerisque laborat,
 Et simulat magnum, uoce, manūque sophos.
 Sed quum te audierint multi bene multa loquentem:
 Nemo bene audiuit te Philopatre loqui.

XENIVM CANDIDAE,

Vestes diuitijs graues et arte,
 Aptandumne tuo monile collo,
 Aut quos India mittit uniones
 Iam nec queo nec uolo Calendis
 Ad te mittere, Candida, una Bezae
 Dilectissima Candida. At quid ergo?
 Ipsam nempe animam tibi dicatam,
 Amorisque tui ignibus perustam,
 Quae pridem tua sit licet, suamque
 Te pridem dominam uocetque, ametque,
 Se rursus tibi, datque, dedicatque
 Inclusa his numeris Phalaciorum.
 Quod si munera raritate censet,
 O Diu quam tibi grande mitto munus!

DE TRVCHIO ET

Valido.

Vos ego diuini Manes appello Platonis,
 Integer est cuius munere notus Amor.
 Dicite, non carnā in sese moriantur amantes,
 Cuius anima uiuant alter in alterius.

A ut quales merito nobis dicamus amicos,
 A ut solidi uerum quod sit amoris opus.
 Hæc ego non quæro, nec quæ retulisse Platonis,
 S obrius ad sobriÿ prandia fertur amor.
 S it satis hæc dixisse semel, nunc dicite, Manes,
 Q uedam animo nondum sat bene nota meo.
 M ens simplex atq; una mihi est, hanc autamen unam
 P ridem amor in partes iussit abire duas:
 A tque ait, hanc animam diuisam trado duobus,
 D imidiam Truchio, dimidiam Valido.
 S alua tamen mens est, uiuo, scribóque, loquóque:
 E t tamen hæc Validi est, et tamen hæc Truchij est.
 Q uódque magis mirum, quum sit diuisa duobus,
 V trunq; integrã diligo, amóque animã.

I N H U B E R T V M.

N orunt Hubertum ganeones prodigi,
 N orunt magistri cocta quos crambe necat:
 I n urbe tota nullus histrio latet,
 N ec mœchus ullus, læno, scurrãue impudens,
 N ec Chiromantis ullus, aut cadauerum
 M olestus excitator, aut uates malus,
 C ui non Hubertus iste sit notus bene.
 S ed scire uis, ignotus hic cui sic? sibi.

I N O L L V M.

Q uanuis illa mihi forensis esset
 P ridem perfidia usque et usque nota,
 N ec donis ego, nec pecuniarum
 P eperci cumulo, ut mihi innocenti
 P ræsidio iudicis ad Tribunal esses.
 A t tu, muneribus meis receptis,
 M e, nec id semel, Olle prodidisti.

*S*anè es integer, et bonus patronus,
*S*pem què fallere non uelis clientis.

DE IOANNE SECVNDO

Hagrensi, poëta eximio.

*E*xelsum seu condit opus, magnæque Maronis
*L*uminibus officere studet:
*S*ive leues elegos, alternæque carmina, raptus
*N*asonus impetu canit:
*S*ive lyram uarijs sic aptat cantibus, ut se
*V*ictum erubescat Pindarus:
*S*ive iocos, blandosque sales epigrammate miscet,
*C*lara inuidente Bilbili,
*V*nus quattuor hæc sic præstitit ille Secundus,
*S*ecundus ut sit nemini.

AD FABVL LV M.

*S*i cœnare uoles, Fabulle, mecum,
 (*S*ed cœnare uoles, Fabulle, mecum)
*A*udi quæ tibi cœna sit parata,
*P*erdices gemini duas edemus:
*T*urtur mox aderit, nec ille solus,
*S*ed quem casta etiam sequetur uxor.
*H*æc nos frigidulo mero, Fabulle,
*E*t fame quoque condicimus ipsa,
*S*ed scis qualia una comparamus?
*Q*uæ si non nocites Opimiana,
*A*t certe Optimiana iure dicas.

IN PHILAE NV M.

*E*rasmus ille, quo fatentur plurimi
*N*ihil fuisse, uel futurum doctius:
*T*ibi Philene stupidus est et plumbens:
*E*t quicquid uspiam ab omnibus fingi potest

*C*alumniarum, stultè in illum congeris.

*L*atra Philæne quandiu & quantum uoles,

*H*unc scire constat plura, quàm tu nescias.

GENETHLIACON FRAN-

cisæ Valesij, Henrici Valesij Galliarum olim

Delphini, & illustrissimæ Principis

Catharinæ Medices, filij.

*F*ertur in Alcmenes uenturus Iuppiter olim

*B*rachia, ter noctis continuasse uices.

*N*empe quòd in magni diuinos Herculis ortus,

*N*ox, hyberna licet, non foret una satis:

*S*ic, princeps Henricæ, tuo quum è semine uellent

*A*lcidem Gallis gignere fata suum,

*V*nus in prolis conceptum, currere messes

*I*usserunt, magna cum ratione, decem.

*S*cilicet haud aliter prorsus quàm pluribus annis

*F*ormari tantus debuit iste puer.

*E*t (si fas homini res est aperire futuras,

*N*ec dici Vatum numen inane decet)

*Q*uò deni plures ternis sunt noctibus anni,

*H*oc tuus hic infans Hercule maior erit.

GENETHLIACON ISA-

belle à Francia, Henrici Valesij, Galliarum

olim Delphini, & illustrissimæ Princi-

pis, Catharinæ Medices, filie.

*E*cce nouos peperit Gallis Catharina triumphos,

*I*am prole diues altera:

*N*atorumque loco, felicem crescere turbam

*A*uus nepotum conspiciat.

*E*n, uixdum nata, in cunis Isabella uidetur

*V*agare quiddam regum.

Moxque iocos blandæ tenero cum fratre sororis
 Spectabit Henricus pater.
 At Gallus primis iam nunc miratur in annis
 Suos futuros principes,
 Et, quanvis teneræ, magnum iam frontis honorem,
 Notasque regias colit:
 Donec paulatim, illorum crescentibus annis,
 Spes patriæ adoleseat simul:
 Francisco ut domitos, victosque pudico
 Isabellæ amore blandulæ,
 Gallicæ conspiciat uenerari lilia pronos
 Orbis superbos principes.
 Illi etenim nullus poterit par viribus esse,
 O disse nullus hanc uolet.

DE FELICI INAUGURA-
 tione Henrici, II, Christianissimi Fran-
 corum Regis.

Francisco postquam sublato, Gallia sensit
 Cuius lenæ foret mox subitura iugum,
 Finijt, ne potuit, gemitus, animisque receptis
 Isthæc fassa fuit damna lucrosa sibi.
 Ergo age, quamprimum fac huius, Sequana, Regis
 Ad gelidas Arctos nuntia fama uolet:
 Hæc, Liger, Hesperijs, Rheni, Mosæ, dicito ripæ,
 Hæc, Rhodane, ambustos perfer ad Aethiopas,
 Gallorum, Henricum, felicia sæptra tenere,
 Ingentem ingenti de genitore satum.
 Nec regem esse tamen, dubium quia fecerit ipse,
 Rex Gallis dici debeat, ænne pater.
 D. QVELINO SENATORI,
 seu Dea, seu Deus est, qui te tam læta parantem

Coniugta, è tristi uix finit ire choro.
 Illa Dea, iste Dei primari numine dignus,
 Dignus qui Superùm cedit ab aræ procul.
 Nam tua uel uirtus, uel castæ uota puellæ,
 Materies iusti plena fauoris erat.
 Perge Queline tamen, nec tam benè coepta morêre,
 Finem etiam morbis, Dijs statuere suum.
 Perge puella simul, nanque ægrotante Quelino
 Vix alius toto sanior orbe uir est.

AD PONTICVM.

Nostras, Ponticæ, somniationes
 N arro quum tibi, tunc moues cachinnos,
 Et hæc plena putas ineptiarum.
 Atque, Ponticæ, somniare nuper
 Sic mi contigit, ut mihi uiderer
 Omnes diuitias, opes, talenta,
 Pactolique, Tagique, possidere,
 Esse hæc somnia uera tui negabis?

DE VICTORIA PARTA

aduersus Marchionem Vast. Anno 1544.

Francorum uictas acies Insubria uidit,
 Vidit, sed Franci robore freta ducis.
 Nanq; uelut quondam Romam oppressere Quirites,
 Sic est penè sua Francia uersa manu.
 At nunc euerfas Aquilas Insubria cernit,
 Et colubus rursus lilia iuncta suis.
 Ergo seu uincat, seu cedit Francus, utrinque
 Virtutis laudem quòd mercatur, habet.

AD GERMANVM

Valentem.

Ergo Germani uultus uiolabit amœnos

Barba, licet lenis, flauâque, dura tamen?
 Dura equidem, nobis quæ tam cito præripit illas,
 Illas quas Phœbus uellet habere genas.
 Et mediam nobis faciem quæ surripit illam,
 Quam lepor incoluit, cumque lepore iocus.
 Istos barba decet, quibus est sic acta iuuentus
 Vt cænæ tuti sint sub honore comæ.
 At quid non didicit primis Germanus ab annis,
 Quem uicena uidet bruma peracta senem?
 Cede igitur lanugo procul, nisi cesseris, ecce,
 Quod queat inuitam cogere, tonsor habet.

D E F R A N C I S C O

Galliarum Rege.

Vidimus, heu, fratres in mutua bella paratos,
 Vidimus accensas, Martis ubique faces.
 Nunc tamen, ð Superi, placidus allabitur aliis
 Aurea perpetuos pax habitura dies.
 Quis porro tanti tibi Gallia muneris author?
 Gallia quo tandem uindictæ facta tua es?
 Scilicet hic Superum fauor est, hæc munera Diuum,
 Non sunt hæc cæli munera tota tamen:
 Quippe etiam partem doni sibi uindicat huius,
 Et Rex, & Regis natus uterque tui.
 Roma igitur patriæ Patres numerauerit olim,
 Nos patriæ Patres, & numeremus auum.

I N P A V L I N V M.

Paulino quoties condixi, Testule, cœnam,
 N unquam, quum taceat cætera turba, taceat.
 Nec nisi depositis dapibusque meroque, quiescit.
 Ergo satur, dices, non abit: immo uenit.

IN CAECILIVM.

Quandoquæ sibi parare amicos
 Optat Cæcilius fideliores,
 Hos solo probat æstimatque cænsu,
 Nec quenquam colit ut suum libenter
 Virtus unica quem facit beatum,
 Sed cuius titulos superbiore
 Triplex linea vix notare possit:
 Hunc suum vocat, hunc colit libenter,
 Sic servitur, auare, non amatur.

IN POSTHVMVM.

Sæpè quidem uerbo soluis, re Posthume nunquam.
 Quod toties soluis, iam rogo, solue semel.

IN BERGEDVM.

Audes (ô facinus) ænsoris sumere normam,
 Et semper mœsti uerba sonare senis.
 Audes, ô mores, ô tempora, dicere, quum sis
 Socraticos inter gloria prima canes.
 Sic tamen ô demens, sic inquam, Berge de, ploras,
 Quale rudit uector, pande Silene, tuus,
 Quale genuit calami crasso eractante bubulco,
 Quale genuit uiridi fulta quadriga rota.
 Denique sic ploras, ut qui tua carmina ridens
 Non legat, inuentus sit, puto, nullus adhuc.

AD IANVM.

Aureolos Paulo uicenos, Iane, dedisti:
 Credita nam qui non reppetit, ille dedit.
 Sed quantum dederis, quantum nil inde reposcas,
 Aureolos reddet bis tibi, Iane, decem:
 At quando? dicæ, Græcorum nempe Calendis,
 Quum dederis nummos, credere uerba poter.

IN DAE DALVM.

S eu te seria, seu ioci morantur,
 S eu lites medio foro tueris,
 S eu uicos teris otiosus urbis,
 S eu potes, recitæ sue, ride æ sue,
 Cuncta accepta tuo refers parenti,
 Quid si Dædale posthumus fuisses?
 DE FRANCISCO VALÉ-
 sio Galliarum rege.

Quod Franciscæ, tibi iam dudum spondet Olympus,
 Id fors obtulerat nuper amica tibi.
 S ciliat ut posset uictorem agnoscere Francum,
 Excusso alterius terra beata iugo.
 Tu tamen hæc, (quanuis & magna & certa) tuorum
 Non es dilecto sanguine passus emi.
 Ergo quod illæ sos, ô Rex, seruaueris hostes,
 Nemo metum credat, sed pietatis opus.
 Pugnabas etenim nolens pugnare, tuique
 Tunc quum hostem nolles uincere, uictor eras.

IN ZOILVM.

Breuem, Zoile, dicis hunc libellum:
 O si possit idem omnibus uideri!

AD AMICOS.

Hunc quanquam illepidum, & malum libellum,
 Vos ô perlepidi mei Sodales,
 Quæso sumite blandiore uultu,
 Deinde perlegite usque ad umbilicum.
 Nam uos id rogat, ille Bæta uester,
 Cuius uos animamque, corculumque,
 I'dque me hercule iure possidetis.
 Sed sic perlegite, ô boni Sodales,

Vt nec falsa aliqua eruditionis
 Nostræ opinio, nec mei tuendi
 Cura nominis ulla vos moretur.
 Figatis potius vel hinc, vel illinc,
 Stellulisque, obelisque virgulisque,
 Cultu splendidus ut decentiore
 Testetur titulo tenus parentem.
 Id uerò mala turba zoilorum,
 Damnabit, fator, nihilque dicet
 Hic, præter titulum, mecum uideri:
 Sed clamet licet, usque, & usque & usque,
 Sit totus uolo uester hic libellus,
 Quum uester quoque sit Poëta totus.

I N P H I L E N E M.

Parnus ille deus minutulusque,
 Cui uates tribuunt & arcum & alas,
 Nuper Gallica permeabat arua,
 Illam quum subito aspiciat Philenem,
 Illam tam terricam & malam Philenem,
 Quæ nostras toties preces
 Contempserat, rigido superba uultu,
 Quæ Cupidinis & facies, & arcum,
 Spreuit hætenus, & sibi negoti
 Cum Cupidine nil fore assererat.
 Atque perfidiae suæ inuocabat:
 Testem Castora fratre cum gemello.
 Sed postquam ille deus Cupido parnus,
 E graui pharetra unam sagittam
 Deprompsit, subito suam Philene
 Mutauit terricam seueritatem.
 O potens Amor, ô leuis Philene!

fil.

I N P O A R D V M.

I llam Dorida, bellum illud ac amabile
 S cortillum, et totius lupanaris decus,
 I llam Dorida Poardus ille deperit,
 S enex, metus, edentulus, caluus, putris.
 H inc urbis omnes usit angulos miser,
 V no Poardus nec potest stare in loco.
 R em scilicet curat Poardus publicam.

A D C A N D I D A M.

E s quoties vicina mihi, tunc aestuo totus,
 V t cum sulphureis ignibus AENA fremit.
 A te discessi quoties, tunc frigeo totus,
 V t quum Caucaeus sub niue anhelat apex.
 E rgò fas alium te, Candida, dicere solem,
 V t pote quæ facias aestum, hyememque mihi.

D E E A D E M.

N uper Candidulam meam salutans,
 S alue, inquam, mea mens, mei et lepôres
 C orculumque meum. illa tunc disertam,
 Q uum sese ciperet mihi probare,
 S alue, inquit, mea mentula. ô disertam
 E t docto bene foemnam cerebro!
 N am si dicere corculum solemus,
 C ur non dicere mentulam licetbit?

D E E A D E M.

D icite cur arcum, uates, tribus sis Amovi,
 E xiguus non est aptus ad arma puer.
 N empe supercilij nobis sic forma notata est,
 S æpe quod hinc primus concilietur amor.
 E rgo mirari nunc desino, Candida, cur te
 D epeream, sensi tela supercilij.
 D ù facite, ut postquam læsit nil tale mœrentem,

EPIGRAMMAT A. 83

Tandem etiam telum sentiat esse mihi.

AD CHLORIDEM, QUVM
falso nuntiatum esset Macutum Romponium
in Alpibus occubuisse.

A mabo Chloris, ô Chloris Macuto
Sic dilecta meo, uelut Catullo
Quondam Lesbia, sic Macuto amata,
Nasoni ueluti fuit Corinna,
Si demas animum parum pudicæ.
A mabo Chloris, ô Chloris Macuti
Magnæ deliciae, at tamen pudicæ.
Iube ad te ueniam ipse lachrymatum,
Adferam tibi quicquid undiquaque
Lacet tristitiæ atque tædiorum,
Mœrorisque molestiæque, curæ,
Ægritudinis, infæctiarum,
Nam noster perijt Macutus ille,
Amatus pariter mihi, tibi que.
Fleatur pariter mihi, tibi que.
Fleamus Chloris, ô Chloris fleamus,
Tam durè grauitèr que, ut et nepotum
Audire has lachrymas queant nepotes:
Tam largùm que oculis pluamus imbrem
Vt communibus obruamus undis
Alpes, Italiâ que ter scelestam,
Quæ meum mihi sustulit Macutum,
Et tuum tibi sustulit Macutum.

AD FIBULAM CANDIDAM

Quæso fibulula illa, fibula illa
Quæ pectus domine meæ coërcet;
Quæ sinum miuum, mediâ que flammam,
f. 4.

Illos quæ globulos duos rubentes,
 Intra cæca iubes manere claustra,
 Quæso fibula, ne mihi misello,
 Istis ne miseris meis ocellis
 Thesaurum hunc niueum inuidere pergas.
 Nam quid commeruisse, quid parasse
 Pectus hoc niueum, sinisque tandem,
 Dignum carcere, uinculisque possit?
 Non cernis, rogo, non uides, ut illæ
 Mammæ, isti globuli duo laborene
 Luctantes auidè, suoque pulsu
 Testentur sibi non placere claustra?
 Non times, rogo, fibula, ista ne nix
 Liquatur, nimio calore coëta?
 Pergis, fibula? pergis innocentes
 Intra uincula continere mammæ?
 Meas diuitias, opes, talenta,
 Non uis reddere, fibula? at iubebit
 Hoc tandem Venus ipsa: quippe ex illam
 Ausa es, pessima, uulnerare nuper,
 Quum Martem cuperet suūuari.
 Hæc illa est Cytheræa, quæ iubebit
 Thesaurum hunc oculis meis patère,
 Thesaurum hunc manibus meis patère,
 Quem nunc inuidia premente, alas,
 Tunc tu, fibulula illa, fibula illa,
 Quæ pectus Domine meæ tegebas,
 Ipsis sordida sordibus tegebis.

AD CANDIDAM.

Ergo desinitis micare ocelli?

Ergo desinitis timere mammæ?

Ista quis uenit rubere labra?
 Quis istas uenit genas rubere?
 Vbi illæ faculae duæ micantes?
 Ille ubi tumor est papillarum?
 Vbi purpura quæ genis sedebat?
 Illa ubi rosa quæ labris nicebat?
 Febris pessima, sanguisugæ febris
 Tibi hæc, Candida, sustulit, ubique:
 Sic, ut candida quæ prius fuisti,
 Iure pallida debeas uocari.

At nos ô Medici quibus tuendos
 Nos dat Iuppiter, otiosus ut sit,
 Ferte pharmaca, quot quot undiquaque
 Mos est transuehere ultimis ab oris:
 Ferte pixidas omnium uniuersas,
 Ferte emplastica, ferte potiones,
 Clysteresque, bolosque, cum trochiscis,
 Buryriumque oleumque, mella, fungos,
 Gummi, lac, adipemque, cassiamque:
 Nec desit crocus, et fragrans animum:
 Ad sint thura, rosæque cinnamomumque,
 Ad sit denique quicquid aut colorem
 Amissum dabit, aut dabit cruorem.
 Quod si queritis istius laboris
 Vobis præmia quæ futura, dicam:
 Primum hæc gloria, lausque magna uobis
 Erit, pharmaca dum admouetis uni,
 Conseruasse duos, medendo et uni
 Vitam restituisse sic duobus.
 Mille præterea dabo phalæcos,
 Dabo mille elegosque iambicosque:

Ut uos qui miseros duos amantes,
 Mortis eripulistis è barathro,
 Viniatis pariter labore amantum.
 Rubris basia Candidæ à labellis,
 Genis basia Candidæ à rubellis
 Ferent singula singuli, ut ruboris
 Arte uestra, operâque restituti,
 Ipsi commoda prima sentiatis.
 Vos primi tumidæ manus papillis
 Admon:bitis, huius ut tumoris
 Arte uestra, operâque restituti,
 Ipsi commoda prima sentiatis.
 Quod si fortè oculis frui uelitis,
 Permuto id quoque. Sed caute, quæso,
 Ne uos flammea lumina ista fallant:
 Nanque in his habitant Venûsque, Amôrque,
 Et tela hinc iaciunt Venûsque, Amôrque:
 Nónne præmia digna, digna merces?
 Ergo, Candida, nunc relinque luctus,
 Et missas fac lachrymationes:
 Nanque hæc omnia quæ perisse credis,
 Certè non periere, sed peregrè
 Profecta, incipient breuè reuerti.
 Certè restitui cito uidebis,
 Labellis, oculis, genis, papillis,
 Rosas, lumina, purpuram, tumorem.

IN LIGURINVM.

AE dilis ille Ligurine, qui tua
 Repertus à te nudus est cum coniuge,
 Nil hercle fecit præter officium suum,
 Qui eunære à te rem uoluerit publicam.

A D P E D E M C A N D I D A E.

O pes, quem geminae premunt columnae,
 Illa inquam geminae premunt columnae,
 Quarum ex arbitrio quiescit illa,
 Quarum ex arbitrio mouetur illa,
 Illa Candida, cuius intra ocellos
 Illa Candida, cuius in papillis
 Omnes deliciae latent Bezaei.

O pes candide Candidae, o tenelle!
 Mi pes, dic mihi tenelle mi pes,
 Qui meam mihi Candidam adferebas,
 Cur meam mihi Candidam abstulisti?
 At saltem decuit profectioem
 Nuntiare mihi, ut uel experiret
 An possem precibus fugam morari,
 Vel tibi comes esset hic meus pes.
 O fur pessime, quid tibi imprecabor?
 An nodosa tibi ut podagra cunctos
 Vexet articulos? an ut molestus
 Sic scrupus premat, ut libido nunquam
 Vlla te capiat profectiois?
 At dolere nequis, scelereste, solus,
 Nullos ergo tibi imprecor dolores.
 Non peto quadruplum, (licet teneri
 Vt fur, hac merito actione possis)
 Hoc unum peto, quod mihi abstulisti.
 Redde me mihi, quaeso, redde mi pes.
 Mi pes redde mihi meos amores.
 Eam mille tibi, hercle, margaritas,
 S maragdos totidem, ut superbus istus
 Eas diuitijs: dabo phalencos

88 EPIGRAMMATA.

Qui te in astra ferant, ubi sublimis
 Inter sidereos micabis ignes.
 S in minus (nec enim genus relictum
 V indictæ est aliud) tibi nec unum
 Pedem, ô pes, dederint mea Camœnæ.

A D Q V A N D A M.

Qualis pruna sinus coniungit sæpe gemella,
 Qualis Apellæa linea ducta manu,
 Tale tibi quiddam lævem discriminat aluum,
 Tale tibi quiddam iungit utrumque femur.
 Immo, fallor ego: nam nulla hic linea prorsus,
 Inque utero pars est nulla pudenda tuo.
 Aurea quânam igitur descendunt parte fluentâ?
 Languidulus quânam paræ quiescit amarâ?
 Heroe, si qua tamen tibi rimula, rimula si qua est,
 Rimula dispercam ni monogramma tua est.

I N G E L L I A M.

Mæchos dicere quos solemus, illos
 Mauult Gellia filios uocare:
 Nec id iudicio meo imperitæ:
 Nam si dicere filios fuerunt
 Matres, quos aliquot tulere menses,
 Quos decem minimum tulit per annos,
 Quidni Gellia filios uocabit?

A D C A N D I D A M.

Quum nos Candida mutuis fauillis,
 Communique uelut calore cocti,
 Vitam unâ peragimus innocentem,
 Vt cum turture, turturilla casto.
 Qui fit innocuos ut hos amores
 Tot do! exagrent calumniarum?
 Hæc est scilicet omnibus statuta

Lex mortalibus, ut perenne nul sit
 Quod gratum: et uicibus suis recurrant
 Voluptasque, dolorque, pax, et ira.
 Ergo hæc, Candida, fortiter feramus,
 Nos, inquam, quibus hæc statuta lex est.
 Ille autem Deus, ille qui fauillas
 Nostro in pectore primus excitauit,
 Nec perire potest, nec hos fouere
 Vlo tempore desinet calores.
 Premetur, scio, flamma nostra, quid tum?
 Tanto feruidior futurus ignis.

IN AVLA M.

Quid seuum damnare Iouem magnæque Dianæ
 Numina, tot precibus sollicitare iuuat?
 Scilicet incusas sterilis commercia lecti,
 Et tumidi uelles æternæ uentris onus.
 Erras si sterilis: te credis, quippe tulisse
 Vt pueros nequeas, at potes, Aula, uiros.

AD CANDIDAM
ex ictero conualescentem.

Vidit te nuper Venus, ô mea Candida, uidit,
 Inuiditque tibi mox inimica Venus.
 Et se quæstâ Deam mortali à corpore iuncti,
 Binas uicisset quæ tamen una deas,
 Crudelis tandem nati crudelia poscit
 Tela, neget matri tela rogatus Amor?
 Arma parat, cornu stridens uolat acta sagitta,
 Nec tamen hæc iussum missa cucurrit iter.
 Nam simul ac frontis diuinum aspexit honorem,
 Cuspis, in obliquum cœpit abire latus.
 Ergo seruata es, sed non tamen unica, quippe

E st iaculatori sic quoque parva salus:
 Quem simulac uultu spectasses læsa minaci,
 A ut nimis, aut esses acriter ultra satis.

A D G I L L I V M.

H oc te nomine prædicas beatum
 Gilli, quòd facili fruarè amica,
 E t benigna adeo, ut rogata nondum,
 M ox supina cadat, pedesque tollat:
 S ed erras nimium miselle Gilli:
 N am quæ nil penitus negare nescit,
 O pus, non homines, amat puella:
 E t quæcunque nimis cadit libenter,
 S urgat ista nimis quoque illibenter.

A D C A N D I D A M.

F ormosas uideam quum, Candida, sæpe puellas,
 S æpe mea est, fateor, sollicitata uenus.
 S ed tua, uel peream, castum me reddit imago,
 E t quanuis cupiam, Candida, nolo tamen.

A D E A N D E M.

Q uum te nunc dicat populosa Lutetia ciuem,
 I nter me numeres Hedua terra tuos.
 Q uum nos tam longum disiunxerit interuallum
 (O Martis semper damna timenda feri!)
 Q uæris an absentem te, Candida, sæpe requiram:
 N on ego te quæro, Candida, sed uideo.
 I pse licet terris inuoluat Iuppiter astra,
 A bsit ut unquam absit, Candida, quisquis amat.

A D E A N D E M.

A ttonitòs inter populos quum Cæsaris esset
 A bsentis præsens nuper ubique metus,
 S aturnique sequens propius uestigia Mauers,

Iras in toto promeret orbe suas:
 Concordes soli, mea Candida, iuximus ambo,
 Nec fuit hic ulla lite dirempus amor.
 Fallor, an idcirco Martis tibi scœna pepercit
 Ira, quòd es Marti, Candida, usq̃a Venus?

A D E A N D E M.

Esse quid hoc dicam, quoties sum, Candida, tecum,
 Cur faueat pigro nullus Apollo mihi?
 Discessi quoties, caleam tunc pectore toto,
 Et numeris currant singula uerba suis.
 Nimirum totos exposcis, Phœbe, poëtis:
 Sed totum præsens me mea flamma tenet.

A D S E Q U A N A M D E
 eadem Candida.

Ecc̃ iterum nauem prægnans consandit amica,
 Et dominam, et̃ domina, Sequana, perfer onus:
 Perfer, ut incolumes ambo sua littora tangant,
 Siue utero lateat femina, siue puer.
 Sic et̃ Yona tibi, et̃ condat Matrõna nomen,
 Et uictis Isaræ sic dominare uadis.
 Fallor, an in dominam iudeo scœure procellas?
 O res plena mala suspicionis amor!
 Mergas, si libeat, nostras, ô Sequana, flammæ,
 Mersa tamen medijs flamma resurget aquis.

A D E A N D E M C A N D I D A M.

Ex quo disuncti, mea Candida, iuximus ambo,
 Nec tua luminibus sidera usq̃a meis,
 Hora diem, mens̃cmque dies, annumque moratus
 Mensis, iam canos penè dedere mihi.
 At simulac nobis iterum reddemur uterque,
 Têque mea potiar, mēque frũere tuo.

Hora die, Lunaque dies numerabitur una,
 Quisque alius annus, uix mihi mensis erit.
 Sic tempus prærepta mihi mea tempora reddat,
 Hæc eadem ut reddam, Candida chara, tibi.

IN ANDREAM TIRAQUEVEL-
 lum, Senatorem Parhisiuum, alterum nostri se-
 culi Varronem.

Est tibi natorum quæ computat agmina coniux,
 Est tibi quæ natos Bibliotheca parit.
 Fortunatè senex, te nulla obliuio mortis,
 Te nunquam totum tollet auara dies.
 Nanque alia ex illis mox est uentura propago,
 Ex his est pridem gloria nata tibi.
 Vt uerò pereant illi, illorumque nepotes,
 Hæc tamen incolumus cum patre neptis erit.

IN SPVRINNAM.

Tollendæ cupidus Spurinna prolis,
 Alta dum superat iugum Pyrenes,
 Diuo porrigit ut preces Iacôbo,
 Inde Alpes quoque præterit niuofas
 Petri ut limina usque atque Pauli:
 Et mox Hadriacum in sinum reflexus
 Diuæ offert sua uota Lauretanæ:
 Inde per mediÿ maris pericla
 Sacram perueniens ad usque Idumen,
 Sacratum Domini petit sepulchrum.
 Nec contentus adhuc, latrocinantum
 Arenas Arabum siticelosas
 Gibba per meat insidens cameli,
 Sublimem properans ad usque Sinam,
 Et diuæ iugis sacra Catharinæ.

Quid profecerit hoc labore queris?
 Tres natos reperit domum reuersus.

CALLARTIO IVRISCONS.

En senos tibi mitto pippiones,
 Ruris munera rusticana nostri:
 Nostri non penitus tamen, sed olim
 Futuri, nisi forte me fecellit
 Patronus mea iura qui tuctur,
 Iura tanta quidem, ut nec his ferendis
 Terga sufficiant onusta muli:
 Hos ergo tibi mitto pippiones,
 Orestorque simul deos deasque,
 Ut senus tibi messibus peractis
 Fas sit ex lepida tua puella,
 Tot natos numerare uagientes,
 Quot foetus tibi mitto pippientes.

IN BASIVM CANDIDAE.

Vos teneri rores calathos quibus aurea gaudet
 Venus rosarum aspergere,
 Te cannis incluse liquor, qui dulcia condis,
 Mensis secundis ferula.
 Et uos deliciae patrum, caelestia mella,
 Testes apum solertiae.
 Vos ego, uel uobis quicquam si dulcius usquam est,
 Et suxi, et hausi, et imbibi,
 Hesternae felix nuper quum nocte putarem
 Me basiare Candidam.
 Vos etenim pariter spretis canniisque, rosisque,
 Et aluearium fauis,
 Intra uerna meae constat sedisse labella
 Tenellulae puellulae.

Hic mihi quis nobis hos somnos interrupit?

Quis gaudij tantum abstulit?

Ab Venus, hæc postquam prohibes me carere uera,
At somnare me sinas.

THEODORVS BEZA DE SVA
in Candidam & Audebertum beneuolentia.

A best Candida, Beza quid moraris?

Audebertus abest, quid hic moraris?

Tenent Parisij tuos amores,

Habent Aurelij tuos lepores,

Et tu Vezelij manere pergis,

Procul Candidulaque, amoribusque,

Et leporibus, Audebertuloque?

Immo Vezelij procul ualete,

Et uale pater, & ualete fratres,

Nanque Vezelij carere possum,

Et carere parente, & his, & illis,

At non Candidula, Audebertuloque.

Sed utrum rogo præferam duorum?

Utrum inuisere me deæt priorem?

An quenquam tibi, Candida, antepnam?

An quenquam anteferam tibi, Audeberte?

Quid si me in geminas secum ipse partes,

Harum ut altera Candidam reuisat,

Currat altera uersus Audebertum?

At est Candida sic auara, noui,

Vt totum cupiat tenere Bezam,

Sic Bezæ est cupidus sui Audebertus,

Bezæ ut gestrat integro potiri:

Amplector quoque sic & hunc & illam,

Vt totus cupiam videre utrunque,
 Integrisque frui integer duobus.
 Præferre attamen alterum necesse est,
 O^d duram nimium necessitatem!
 Sed postquam tamen alterum necesse est,
 Priores tibi defero, Audeberte:
 Quid si Candida forte conqueratur,
 Quid tum? basiolo tacebit imo.

PONTICVS CORNELIO
 de uxore non ducenda.

Quum uelis uxorem, Corneli, ducere: quæro
 Coniugum placeat qua ratione tibi.
 S aliat ut deinceps unius felicior: atqui
 Fallor ego, aut non hac lege beatus eris.
 Vxor enim aut deformis erit, (vine, obsecro, talis
 Si tibi sit coniunx iuncta, beatus eris?)
 Aut forma mediocris erit, modus iste, fatemur,
 Optimus, at subito deperit iste modus.
 Aut formosa, idcoque uiris obnoxia mille,
 Et de qua ne queas dicere tota mea est.
 Vt sit casta tamen (nemo si forte rogabit)
 Mille feret natos, tædia mille feret.
 Aut sterilis tecum tardos sic exiger annos,
 Nullus ut è multis sit sine lite dies.
 His addas caput indomitum, meniemque tenacem,
 Cæteraque à multis quæ didicisse potes.
 Desine sic igitur uitam sperare beatam,
 Sit potius coelebs et sine lite thorus.
 Hic etenim si qua est felix semita uitæ,
 Fœmineas iuxta non latet illa nates.

CORNELIVS PONTICO

de uxore ducenda.

Vxorem cupiam quum ducere, Pontice, quæris
 Coniugium placeat qua ratione mihi.
 Deformem nolo, formosam exopto: placebit,
 Si nequeo pulchram, quæ mediocris erit.
 Formosam, dices, alij mox mille rogabunt,
 At nulli, quanuis sæpe rogata, dabit.
 Forma perit subito mediocris: id ille queratur
 Qui præter formam nil muliebri probat.
 Si dederit natos, natos spectare iuuabit,
 Si sterilis, quid tum? sarcina nostra leuis.
 Cætera quæ narras certè sunt magna, facemur,
 Est animusque tenax, indomiçumque caput.
 Sed sua sunt cunctis connata incommoda rebus,
 Ipsa etiam damnis commoda plena uides.
 Et me miraris uitam sperare beatam,
 Si mihi sit deinceps foemina facta comes?
 Semita uirtutis stricta est, si uera loquuntur.
 Hæc quoque quam quero, Pontice, stricta uia est.
 DE PHILLIDE ET DAMONE.
 Bis senas hyemes accensus Phillide Danton,
 Pertuleratque faeces, pertuleratque gelu.
 Quam tamen ut uidit crudeli funere raptam,
 Attonitus fertur conticuisse diu:
 Et tandem lingua singultibus interrupta,
 Dixisse hæc multis pauca cum lachrymis:
 Felix Damon eras, hæc si tibi fata dedissent,
 Viuere uel uiua, uel moriente mori.
 Dixit, semianimisque cadens perfecit ut ambo
 Corpora sine uno penè cremata rogo.

INITALIAM.

Cur Italas urbes Phæbus torrentior urat,
 Si quæras fieri qua ratione putem:
 Nec uicinia magis quæ Phæbi semita dicam:
 Dicere nec mendax quæ solet Astrologus.
 Verùm aliud dicam: quod si uis teste probari,
 Hoc tibi uel genuino teste probare licet.
 Nulla magis tellus pulchris fœcunda puellis,
 Italia, nulla est terra beata magis.
 Hi sunt nimirum quos Phæbus dum uidet ignes,
 Credibile est ignes multiplicare suos.

DE COMA CANDIDAE,

ad Zephyrum.

Aura nec nimio aestuans calore,
 Aura nec nimio rigore frigens,
 Sed uerno comes ire sueta Phæbo.
 Aura frigidula, aura mollitella,
 Quæ sic lacteolæ meæ puellæ
 Crines aureolôsque crispulôsque
 Audax exagitatque, uentilâsque,
 Equid, obsecro, dum per uniuersum
 Lata perstrepis et uagaris orbem,
 Cernis candidulâ meâ puellâ
 Tenellum mage delicatulumque?
 Sed, quæso, mihi dic et istud Aura,
 Dum tu sic temerè hanc comam pererras,
 Cinnique agis hinc et inde nodos,
 Non times, rogo, ne uel him: uel illum
 Veloci nuser impliceris alâ?
 Nam qui tam tenues tibi capilli,
 Quæ molles aded comæ uidentur,

Non sunt, crede mihi, comæ aut capilli,
 Sunt plâgæ potius quibus scælestus
 Irretit miseris Cupido amantes,
 Ut tela tenui sagax Arachne
 Incautas facit o rupare muscas.
 Sic me, sic miserum Cupido cepit,
 Sic tu ne caueas peribis, Aura:
 Sed quàm iuauer, ô du, peribis!

I N Q V E N D A M, A D

Posthumum.

Cinnatulus ille, cui undulati
 Propexique humeros grauant capilli,
 Qui tersa cute, blæsulâque uocæ,
 Qui patris oculis, graduque molli,
 Et pictis simulat labris puellam,
 Hæri, Posthume, nuptias parabat,
 Quom nequissimus omnium sacerdos,
 Urbanus tamen & factus hercle,
 Vtra sponsus erat, rogare cœpit.

C O M P A R A T I O A M A N -
tis cum uenatore.

Dum leporem nuper nemorosa per auia sector,
 Antiquæ in mentem mi rediêre facæs.
Nec mirum, studio quom delectentur eodem,
 Cui Dietyrna placet, cui Cytheræa placet.
Ille etenim leporem secta ur, & iste leporem:
 Res fugitiua lepus, res fugitiua lepos.
Venator casses, & casses tenet amator,
 Quos sæpe in assum tendit uterque tamen.
Ex æquo pluuias & uentos spernit uterque,
 Damnosos nutrit stultus uterque canes.

Attamen hoc distant, quod quum fera sternitur, alter
Præmia solliciti iusta laboris habet.

Tum demum uerò infelix superatur amator,
Quum simul uictæ præda supina iacet.

IN NUPTIAS IANIGAR-
neri, & Marguaretæ Vranie.

Redde tu mihi Marguareta, redde,
Redde, inquam, mihi, tu puella, Ianum,
Ianum quem uiolenta surrupisti.
At istis malè sit genis rubellis,
Et istis quoque blandulis ocellis,
Et uobis quoque uesculæ papillæ,
Et uobis quoque crispuli capilli,
Micum quæ mihi amiculum abstulisti.
Marguaretula tene? tene deinceps
Ianus delicias suas uocabit,
Et hunc delicias tuas uocabis?
Totus ergò tibi, puella, Ianus
Deinceps & uigilabit & quiescet?
Et si quando fores adibo Iani,
Non confestim aderit uelut solebat,
Sed prodibit anus scælesta tandem,
Herum quæ procul hinc abesse iuret,
Intus quum foueat suos amores?
At Ianum intrea foris requiret
Frustrà tota cohors amiculorum:
Quum Ianus tamen aut labella bella
Miretur simul & suauietur,
Aut tractet, lepidæ salax puellæ
Audaci teretes manu papillas,
Et quantum quoque distet hæc ab illa

Forsan discere curiosus optet.
 At Iani interca ad fores sedebit,
 Frustrà tota cohors amulorum,
 Quum fruare tuo, puella, Iano.
 Et, tanquam iocus hic sit insuavis
 Lucteris simul, et suauiteris,
 Meris simul atque blandiariis:
 Donec, deposito furore tandem,
 I anum suxeris, ò puella nequam,
 Audacemque tamen tuum esse Ianum
 Voca deficiente conqueraris.
 At saltem improba Marguareta, fœdus
 Hac tecum liceat ferire lege,
 I anum fas tibi sit, puella, toto
 Possidère die: frus in tenebris
 Mihi saltem liceat, puella, Iano.
 Fallor, an tibi plus placet tenebræ?
 Immo uis pariter diem atque noctem?
 Et dat ille tibi diem atque noctem?
 Nocte sit tuus ergò, sitque luce,
 Dum, Iani unius in locum, quotannis
 Des nobis alios, puella, Ianos.

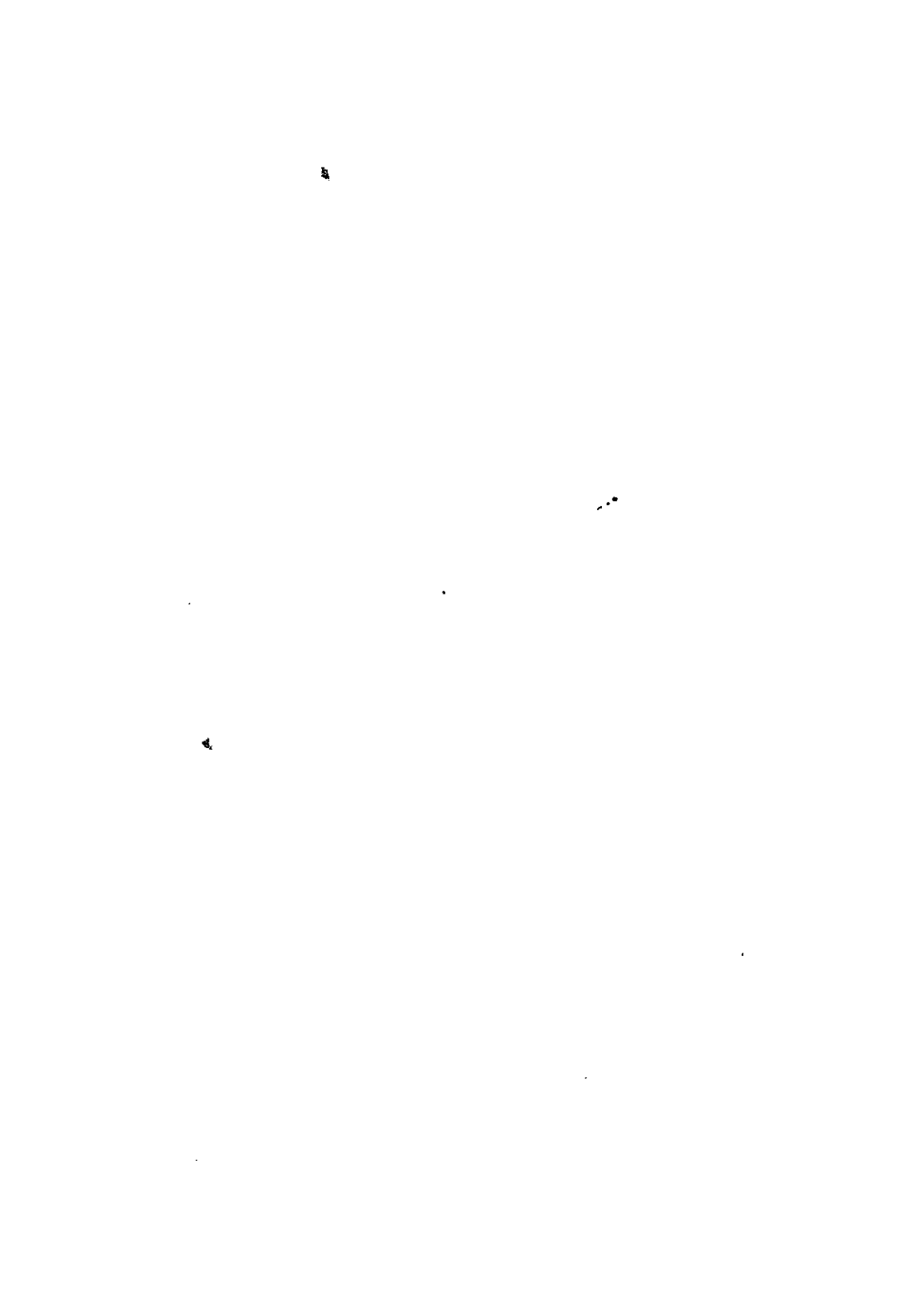

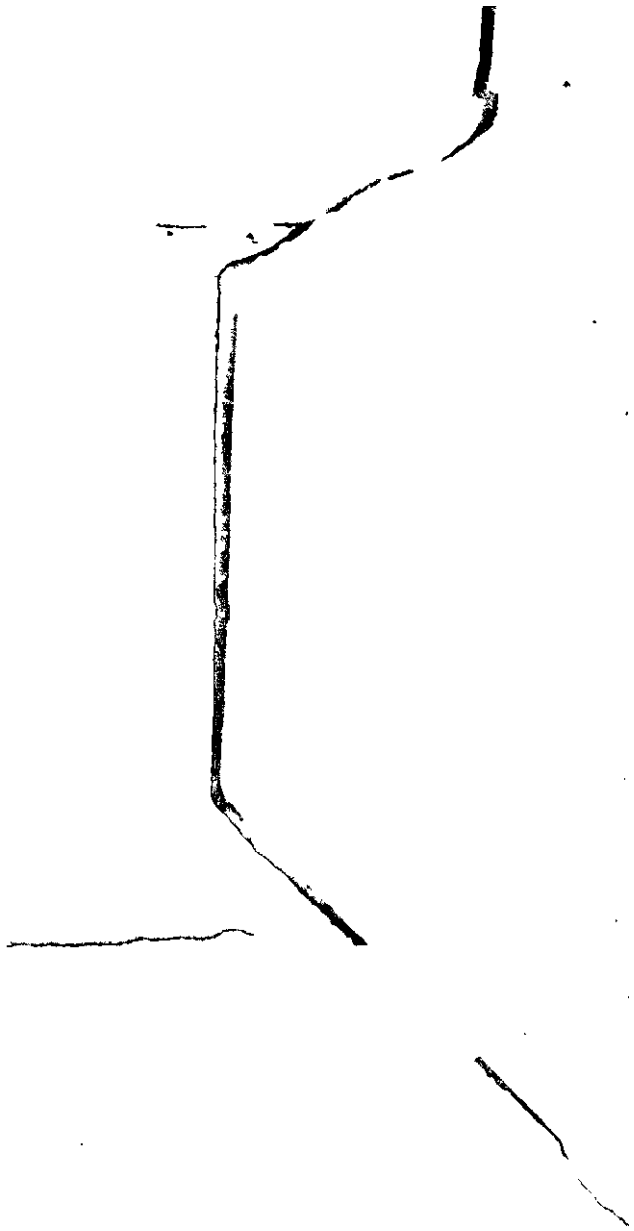
L V T E T I A E,

ROBERTO STEPHANO RE-
 GIO TYPOGRAPHO, ET SI-
 BI CONRADVS BADIVS EX-
 CVDEBAT, IDIBVS IVLII.

M. D. XLVIII.

1
2
3

4

5

6

7

8

9

10